

NIEUWS

Dagwandeltocht op 18 januari vanuit Waalre: een vooruitblik

Grenzeloze Tocht 2014: het was een mooie uitdaging

De fusie is een feit: per 1 januari heet de nieuwe wandelbond KWBN

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

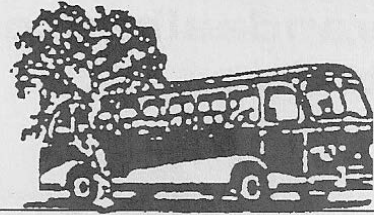
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*De clubkampioenen 2014 zijn bekend: gefeliciteerd!
In dit nummer o.a. een impressie van het verloop van de competitie met daarbij de namen van de 10 mannen/vrouwen die de meeste punten hebben verzameld.*

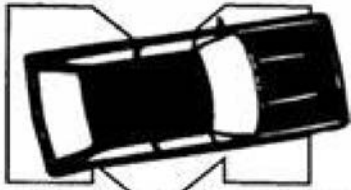
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN

autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut

de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgev.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-
Efting, Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 25 januari 2015

Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Joop Wesseling, Lid van Verdienste KNBLO-NL	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagwandeltochten	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen / Ledenadministratie <i>Jet Dreesen</i>	8
Van de bestuurstaafel <i>Ad van Asten</i>	9
Vooruitblik Dagwandeltocht Waalre <i>Myriam van den Berg / Prikbord</i>	10-11
Grenzeloze Tocht: mooi en grenzeloos <i>Ad van Asten</i>	12-13
Interview met jubilaris Bert Timmermans <i>Mirjam Kies</i>	14-15
LPS: Eindstand clubkampioenschap 2014 <i>Frank Marchand</i>	16-17
LPS: Agenda	18
Snelwandelen RWV 10 km / Houffalize – Plombières (B) 120 km <i>Rick Liesting</i>	18-20
Wandelvakantie Kees en Inge <i>Inge en Kees Mol</i>	21-22
Sint Nicolaastocht, Merselo <i>Ruud Horst</i>	23
Duivelskuilwandeling, Kasterlee (B) <i>Jan Kampman</i>	24
De Vier Quellen Weg (4) <i>Rinda Scheltens</i>	25-27
Noordkaap-Gallivare-Östersund (10) <i>Peter van Beljouw</i>	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

GEFELICITEERD

Joop Wesseling, Lid van Verdienste KNBLO-NL

Met genoeg melden wij jullie dat onze voorzitter Joop Wesseling op zaterdag 20 december op de Algemene Ledenvergadering van de KNBLO-NL is benoemd tot Lid van Verdienste.

Deze verrassing werd aan Joop toegekend door Barbara Schoenmaker, als voorzitter van de KNBLO-NL. Zij noemde in haar toespraak verschillende redenen waarom Joop in aanmerking kwam voor deze benoeming. Daarin kwam vooral naar voren zijn gedrevenheid en persoonlijke inzet binnen de wandelsport om datgene waarvoor hij staat tot een goed einde te brengen, of dat nu plaatselijk, regionaal of landelijk is.

Zijn functie als voorzitter van OLAT stelde hem in de gelegenheid om de wandelsport vanuit de basis te leren kennen en zodoende deze ervaring mee te nemen in zijn bestuurlijke inzet voor zijn regio Gelderland en het daaruit voortvloeiende belang voor de landelijke wandelsport. Als voormalig Bondsbestuurslid deed Joop ook ervaring op vanuit de overkoepelende organisatie en weet zo wat er komt kijken om het geheel daadwerkelijk in bedrijf te houden.

Hij toonde zich een kritisch bestuurder bij de eenwording van de KNBLO en WONL. Binnen de regio Gelderland werd Joop dan ook door vele lid-organisaties gezien als een boegbeeld van KNBLO Wandelsport-organisatie Nederland. In de afgelopen jaren is Joop Wesseling als projectgroeplid en de laatste tijd vooral als kwartiermaker voor de regio Gelderland zeer actief geweest om de fusie tussen KNBO-NL met de NWB tot de Koninklijke Wandel Bond Nederland te realiseren.

Zijn inzet gedurende vele jaren op bestuurlijk en uitvoerend niveau maakt hem tot een ware ambassadeur voor de wandelsport.

Op onze vraag aan Joop Wesseling hoe hij de eenwording binnen de Nederlandse wandelsport ervaart is hij duidelijk:

'Ik zie de nieuwe bond als een goede zet omdat we op die manier meer slagkracht krijgen door het aantal leden dat wordt vertegenwoordigd.'

'Ook denk ik dat hiermee een noodzakelijk stap is gezet om als organisatie het hoofd boven water te kunnen houden.' Joop laat verder weten maximaal 4 jaar aan te blijven als voorzitter en als de vereniging dat wil nog graag langer bij zijn OLAT.

-Redactie-

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
20 jan.	Winterommetje Boxtel	Jeu de boules vereniging, 06-12206351 Selissenwal 25, 5282 SJ Boxtel
3 feb.	Langs de Snel- en Esperloop	Landgoed d'n Heikant, 0492-550871 Asdonkseweg 6, 5735 SP Aarle-Rixtel
17 feb. 2)	Carnavalse tocht	v Oeffelen, 040-2261181 Heezerenbosch 24, 5591 TA Heeze
3 mrt	Kroonvense Heide	den Herberg, 0497-514698 Witrijtseweg 15, 5571 XJ Bergeijk
17 mrt	't Ham en De Heesbeemden	NS station Horst-Sevenum, 077-3030680 Stationsstraat 151, 5963 AA Hegelsom
1) geen cafépauze		
2) cafépauze op startplaats		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
13 januari	De Beckart
20 januari	De Vriendschap
27 januari	Oud Rooy
3 februari	Den Toel
10 februari	De Beckart
17 februari	De Vriendschap
24 februari	Oud Rooy
3 maart	Den Toel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

Wij hopen u ook in 2015 vaak te treffen bij de start van onze wandelingen!

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2015

21 maart	GR 14	Malmedy - Basse-Bodeux	23,6 km
18 april	GR 573	Nessonvaux - Limbourg	26,5 km
13 juni	GR126	Rochers de Freyr - Houyet	24,7 km
19 sept.	GR56	Manderfeld - Steinebrück	23,4 km
17 okt.	GR76	Petit-Fraigneux-Huy	22,4 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775
clubreizen@olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau:	geopend vanaf	07.15 uur
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur

Afstanden:	Starttijden:
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden	€2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden	€0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: beschikbaar op startbureau
gps-wandelen@olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 18 januari 2015	5581 BK Waalre Het Klooster Hoogstraat 6
Zondag 22 februari 2015	5758 AM Neerkant Café-zaal Internos Dorpsstraat 27
Zondag 15 maart 2015	5454 GH Sint-Hubert Gemeenschapshuis De Jachthoorn Weth. Lemmenstraat 13
Zondag 19 april 2015 Voorjaarstocht	5263 CN Vught Brasserie Brac Loonsebaan 155

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parakoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
olat-wandeldagen@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*), Tony van Duijn, Hans Janssen (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter

Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris

Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
06-53749249
secretaris@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Een nieuw begin

Allereerst een gezond en gelukkig nieuwjaar gewenst aan jullie allen. Deze wens laat ik jullie toekomen namens het OLAT-bestuur en het team medewerkers aan ons clubblad.

Ik feliciteer jullie ook met onze nieuwe wandelbond, die per 1 januari 2015 een feit is geworden. Gelijktijdig feliciteer ik, namens OLAT, de KWBN waarbij wij nu als vereniging zijn aangesloten. Wij wensen de bestuurders van de KWBN veel wijsheid en geluk om de verworven eenheid in de wandelsport duurzaam te maken voor de toekomst. Mag voor jullie allen 2015 een mooi jaar worden.

Ook jullie clubblad OLATNieuws begint aan een nieuwe uitdaging. De eerste 40 jaar hebben we er nu op zitten. Afgelopen week bladerde ik door de eerste uitgave met de datum januari 1975. In zijn eerste voorwoord noemt de toenmalige voorzitter het een vanzelfsprekendheid dat die eerste editie ook meteen een waarborg zou zijn voor de toekomst. En zie, nu veertig jaar later ligt de eerste uitgave van de 41ste jaargang bij jullie op tafel. Evenals toen moeten wij nu stellen: we kunnen het niet zonder jullie. Het vertrouwen dat Cornelis toen in zijn blad en leden uitsprak, nemen wij graag over en zien daarmee een mooie toekomst voor ons clubblad weggelegd. In februari 1996 mocht ik voor het eerst kennismaken met het toenmalige redactieteam. Samen weerstonden wij een moeilijke fase. Laat ons ook nu samen de nieuwe uitdaging aangaan....!

2014 is voor OLAT een succesvol jaar geworden. We zullen het allemaal te horen krijgen op 28 februari tijdens onze Algemene Jaarvergadering. We komen daarvoor bij elkaar bij De Beurs in het centrum van Sint-Oedenrode, een vernieuwing in traditie. Evenals onze overstap met ons zomerevenement van Geldrop naar de Vresselse Hut. Een Natuurpoort, bij het horen waarvan toch iedere wandelaar blij moet worden!

In dit en het volgende nummer van OLATNieuws presenteren wij een hernieuwde kennismaking met twee prominente jubilarissen die al 40 jaar binnen onze gelederen zijn: Bertje Timmermans, ooit fanatiek in de snelwandelsport en de langere afstanden. Maar we konden hem ook tegenkomen in het nette pak, als bestuurslid van OLAT en zelfs als redactied medewerker. Samen met hem herdenkt ook Gerrit Legierse zijn 40-jarig lidmaatschap van OLAT. Ook Gerrit kon destijds goed vooruitkomen tijdens zijn wandelingen. Beiden zijn nu nog actief. Mirjam Kies heeft een gesprek met hen. Mirjam bedanken wij omdat zij ons nog steeds op deze manier terzijde wil staan.

Hiermee kom ik ook op onze aanstaande jubileumviering in 2017.

Onder het motto: 'OLAT 50 jaar jong' willen wij gedurende het hele jaar verschillende facetten bij OLAT aan de orde stellen bij onze tochten en evenementen. Ik benoem het feit hier omdat wij uitzien naar leden die met ons iets van het gebeuren willen maken. Vijftig jaar is niet niks en verdient een goede voorbereiding. Daarom bij deze een beroep op jullie; dat kunnen ideeën zijn, maar ook medewerker in een commissie of anderszins. Laat van jullie horen via onze secretaris.

Ik sluit af met een hartelijk proficiat aan Joop, onze voorzitter, met zijn mooie en verdiende benoeming tot Lid van Verdienste van de KNBLO-NL.

-uw redacteur: Ad-

NIEUWS KORT

WANDELTROFEE 2015

Er zijn nog drie wandelroutes in de race voor de Wandeltrofee 2015. De komende weken testen wandelaars de genomineerde routes in de praktijk.

De drie overgebleven, in willekeurige volgorde genoemde, kandidaten voor de onderscheiding zijn: 'Wandelen over ongebaande paden in de Achterhoek', 'Maaspad' en 'De mooiste boswandelingen van Nederland'.

De jury van de uitverkiezing koos de drie uit een longlist met tien wandelroutegidsen.

Welke auteur of uitgever de begeerde trofee uiteindelijk in de wacht sleept, blijft geheim tot zaterdag 31 januari. De jury reikt de onderscheiding uit op de eerste dag van de Fiets- en Wandelbeurs.

De wandeltrofee is een initiatief van de Fiets en Wandelbeurs, die hiermee het wandelen in binnen- en buitenland wil stimuleren.

Op 31 januari en zondag 1 februari 2015 vindt dit evenement voor de elfde keer plaats in Amsterdam RAI.

Uit: Wandelnet

GIFT ANWB

Deze gift van de ANWB gaat naar Natuurmonumenten voor de aanleg van drie speelnatuurterreinen.

Beide organisaties gaan samen deze drie natuurspeelsterreinen aanleggen. Zo blijft de natuur toegankelijk voor iedereen, speciaal ook voor kinderen.

Samenwerking van de organisaties is logisch. 'Mensen de gelegenheid geven erop uit te gaan in de natuur is een van de redenen waarom de ANWB is opgericht', aldus de ANWB-directeur, Frits van Bruggen.

De keuze om de gift van de ANWB aan natuurspeelsterreinen te besteden, werd bepaald door de leden.

Uit: 'Puur Natuur' van Natuurmonumenten

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

16-1 Josè van Dongen-van Gool Dongen
 16-1 Regina Martens-de Kok Rijsbergen
 17-1 Nellie Leijssen Eindhoven
 17-1 Hans Heldoorn Nuenen
 18-1 Bertie Mennen-Boeree Heteren
 20-1 Leo van der Heijden Veghel
 20-1 Vera van Vroenhoven Eindhoven
 21-1 Dini van Asten Son
 21-1 Toon van Cranenbroek Nederweert
 21-1 Jan Zwaard Sint-Oedenrode
 22-1 Roel van der Wijst Uden
 22-1 Annelies Hellings Eindhoven
 23-1 Arie de Jong Berlicum Nb
 23-1 Annie Westgeest-Pretti Sint-Oedenrode
 23-1 Betty van Genugten Sint-Oedenrode
 23-1 Henk Spaan Beek En Donk
 23-1 Hetty Walk Eindhoven
 23-1 Mirjam Kies Eindhoven
 23-1 Harry Verschueren Son
 24-1 Ronald Menting Eindhoven
 25-1 Cees Gutteling Melissant
 25-1 Nico van Hassel Rosmalen
 26-1 Jordi Pauw Heeze
 27-1 Stan Schippers Rosmalen
 27-1 Bep Ghijsens Boxtel
 27-1 Bert Bosmans Valkenswaard
 28-1 Jennie v/d Hurk - Diender Helmond
 28-1 Toos Snoeijen-Verbeek Heeze
 29-1 Gydia van Tilburg 's-Hertogenbosch
 30-1 Bep vd Voort-vd Vooren Uden
 30-1 Reinout Raymakers Oss
 30-1 Antoon Asveld Sint-Oedenrode
 31-1 Andrea Klerks Vught
 31-1 Jurjen Visser Gorinchem
 31-1 Bert van Hoef Vierpolders

FEBRUARI

1-2 Stefan Mutsaars Schijndel
 1-2 Corrie de Louw Nederwetten
 1-2 Mieke van Eert-Brouwers Heeze
 1-2 Anny van der Steen Berlicum Nb
 1-2 Marie-Anne Kuus-van de Wouw Moergestel
 2-2 Els Kleemans Prinsenbeek
 2-2 Tineke Bos Sint-Oedenrode
 2-2 Bram Stelling Eindhoven
 2-2 Pierre Emans Weert
 2-2 Winnifred van den Boom Eindhoven
 2-2 Ingrid Brinksma Geldrop

3-2 Justine van Vugt-Willems Leende
 4-2 Ciel van Wichem Eindhoven
 4-2 Bart van Breugel Sint Michielsgestel
 4-2 Dick Jacobs Sint Michielsgestel
 4-2 Martje van den Elzen Sint-Oedenrode
 5-2 Leona van der Hagen Helmond
 5-2 Piet Bullens Hapert
 5-2 Rene Vries Weert
 6-2 Nel van de Mierden Lierop
 6-2 Leentje Vanderdonckt Uden
 7-2 Arie Kandelaars Deurne
 7-2 Betsie van Mil Sint-Oedenrode
 7-2 Janny Tijbosch-Waagemakers Heeswijk Dinther
 7-2 Ernst Westerhoff Drunen
 8-2 Joop Wesseling Berlicum Nb
 9-2 Cor Donkers Nuenen
 9-2 Elly Claassen - Engelen Heeze
 10-2 Henk Vink Schelluinen
 10-2 Ria van Breda Haren Nb
 11-2 Christine van Uden Eindhoven
 11-2 Gerda van Bakel-van der Linden Sint-Oedenrode
 11-2 Paul Franken Heeze
 12-2 Esther Sweelssen Sint-Oedenrode
 12-2 Yvonne Hellings-Fraters Helmond
 13-2 Ad van Laarhoven Sint-Oedenrode
 13-2 Maria Marcus-Kweens Helmond
 13-2 Kor Zijlmans Kaatsheuvel
 13-2 Berrie Nijens Deurne
 15-2 Hansje Muzers Eindhoven
 15-2 Toon van Wordragen Weert
 15-2 Mieke Raaijmakers Veghel

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
 040-2903060
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

*Dhr. Frans Jaspers en Faby Dekkers, Eindhoven
 Dhr. en Mevr. Piet en Betsie Bullens, Hapert
 Dhr. Jan Spijkerboer, Sint-Oedenrode
 Dhr. Arie Kandelaars, Deurne
 Dhr. Henk van de Moosdijk, Sint-Oedenrode*

VAN DE PENNINGMEESTER

Contributie en lidmaatschapskaarten 2015

Al degenen die hun contributie 2015 hebben voldaan, hebben ofwel met het vorige nummer van OLATNieuws of met dit nummer hun lidmaatschapskaart van OLAT 2015 ontvangen.

Heeft u wel betaald maar geen lidmaatschapskaart 2015 ontvangen, neem dan contact met mij op per e-mail penningmeester@olat.nl of per telefoon 0413-475824. Heeft u nog niet betaald, dan graag omgaand betaling en wij zorgen dat u uw lidmaatschapskaart 2015 alsnog ontvangt.

Declaraties

Medewerkers die nog iets te declareren hebben over 2014, graag omgaand indienen bij de penningmeester. Dit in verband met het afsluiten van de boeken 2014.

-Ad Ketelaars-

AFDRACHTEN AAN DE BOND

In de voorstellen van de nieuwe wandelbond staat dat leden die bij meerdere wandelverenigingen of bij de bond en een wandelvereniging zijn aangesloten vanaf 1 januari 2015 voortaan bij iedere wandelvereniging aan de bond afdracht gaan betalen. Dit feit kwam pas heel recent naar buiten en hebben wij nog niet eerder via OLATNieuws met onze leden kunnen communiceren. Wij zijn er compleet door verrast. Hierbij de tekst zoals wij die ontvingen van de bond:

“Aanpassing afdrachten

In verband met de op handen zijnde fusie met de NWB worden er een aantal administratieve wijzigingen doorgevoerd. Deze kunnen ook consequenties hebben voor u als vereniging. Zo gaat de afdrachtstructuur van verenigingen aan de bond er vanaf 2015 als volgt uit zien:

- Vanaf 2015 betaalt u voor elk lid afdracht aan de bond, ongeacht of het lid meerdere lidmaatschappen (bij andere verenigingen) heeft.
- Voor jeugdleden (tot 18 jaar) wordt ook afdracht berekend.
- Voor leden van verdienste van de bond en ereleden van de bond hoeft een vereniging geen afdracht te betalen.”

Voor 2015 kan OLAT geen korting meer toepassen bij een dubbel lidmaatschap.

Voor 2016 en later heb je de keuze uit 2 mogelijkheden om dubbele bondsafdracht te voorkomen:

- opzeggen individueel lidmaatschap bij de bond of bij de andere wandelvereniging waarvan men ook lid is
- omzetten van het lidmaatschap bij OLAT naar hoofdlid recreatief

IN 2017: OLAT 50 JAAR JONG

De laatste bestuursvergadering in 2015 stond gedeeltelijk in het teken van het feit dat onze club in 2017 50 jaar bestaat. Omdat dit toch een speciale gebeurtenis is, willen we dat met gepaste trots voor het voetlicht brengen.

Ter voorbereiding van de ‘feestelijkheden’ rond dat gebeuren hebben wij besloten al onze activiteiten gedurende dat jaar in het teken van dit jubileum te stellen, onder het motto: OLAT 50 jaar jong.

Omdat het programma voor het jaar 2017 eind 2015 op de rit moet staan ten behoeve van vermelding in het LWP 2017, zullen wij jullie in de komende maanden blijven informeren over de voortgang. De regie van het totaalprogramma blijft in handen van het bestuur. Wel zullen per onderdeel van het programma taken ad hoc worden toegewezen aan commissies. Hebt u interesse om de voorbereiding van dit jubileum ook daadwerkelijk mee te ondersteunen, dan vragen wij u dit per omgaande bij onze secretaris te melden.

Verschillende mogelijkheden zijn al aangedragen en verdienen de aandacht om verder te worden uitgewerkt.

Op onze jaarvergadering zullen wij de eerste suggesties voor de viering van ons verjaardagsfeest aan u voorleggen.

Maar het bereiken van een bepaalde leeftijd houdt niet alleen in dat er feest gevierd mag worden, ook is dit een moment om de toekomst onder ogen te zien. Dit gaan we doen door ons beleid te richten op Visie en Aanpak voor automatisering, communicatie en organisatie.

SPONSORACTIE RABOBANK MEIERIJ: HART VOOR ELKAAR

De actie van de Rabobank Meierij ‘Hart voor Elkaar’ waarbij door de bank €100.000 ter beschikking van de meedingende verenigingen werd gesteld, heeft voor OLAT het mooie bedrag van €586,00 opgeleverd. Door leden van de Rabobank Meierij werden 160 stemmen op onze wandelvereniging OLAT uitgebracht. Uitsluitend leden van Rabobank Meierij konden hun stem uitbrengen.

Wij zijn de Rabobank erkentelijk voor het mooie initiatief, en bedanken uiteraard ook onze leden en eventuele andere sympathisanten voor hun steunbetuiging door het uitbrengen van hun stem op onze vereniging.

DE WANDELBOND VERHOOGT KORTING OP DEELNAMEPRIJS WANDELTOCHTEN

De bestuur van de wandelbond heeft besloten het kortingsbedrag dat de aangesloten leden krijgen als zij deelnemen aan een wandeltocht onder auspiciën van een bij de bond aangesloten organisatie te verhogen van €0,50 naar €1,00.

Dit houdt in dat wij als lid van de KWBN voortaan dit kortingsbedrag in mindering moeten brengen. Omdat wij bij het vaststellen van ons jaarprogramma voor 2015 nog geen weet hadden van dit besluit en dus onze prijs niet overeenkomstig hebben verhoogd, zullen wij het kortingsbedrag handhaven volgens ons programma, maar voor 2015 coulant omgaan met het bondsbesluit.

VOORTGANG CLUBBLAD OLATNIEUWS

Het team van OLATNieuws is onlangs in gesprek geweest over de voortgang van ons clubblad na het vertrek van Ad van Asten uit het OLAT-bestuur. Duidelijk is dat het team te klein van samenstelling is en dat er hoognodig versterking moet komen. De functie van eindredacteur en vormgever, die nu alleen door Lineke wordt ingevuld, is te kwetsbaar en vraagt dringend om aanvulling. Hiervoor vragen wij per direct een geëngageerd persoon die het voorkomende werk wil helpen ondersteunen en indien nodig kan overnemen. Ad blijft aan als redacteur en heeft daarbij het vertrouwen van het bestuur en zal overeenkomstig gevoed worden met informatie vanuit het bestuur. Wel blijft een bestuursfunctie Communicatie vacant. Ook zoeken wij verslaggevers voor de diverse door OLAT georganiseerde wandelingen.

-Ad van Asten-

VOORUITBLIK DAGWANDELTOCHT WAALRE

De start van de eerste winterserietocht in 2015 is in buurthuis Het Klooster in het centrum van Waalre, een mooi Brabants dorp onder de rook van Eindhoven. We wandelen vandaag veel in de natuur, in een gebied rijk aan bossen, heide en vennen. De lange afstanden komen door het Leenderbos en de Grootte Heide. De kortere afstanden genieten vooral van het vele moois in het gebied tussen Waalre en Valkenswaard met de fraaie visvijvers en het mooie riviertje de Tongelreep.

Na het vertrek uit Het Klooster lopen we door het nog slaperige Waalre (althans, dit geldt voor de vroege starters). We vangen een glimp op van de fraaie oude Sint-Willibrorduskerk. Dit is een deels gotische, deels romaanse kerk, die tegenwoordig in gebruik is als herdenkingskapel. Het romaanse tufstenen schip is overigens een van oudste in de provincie Noord-Brabant.

Op de begraafplaats naast de kerk tref je het graf aan van Antoon Coolen. Wie interesse heeft, neem vooral een kijkje.

Al snel laten we Waalre achter ons en stappen we de natuur in.

Na 2 km volgt de eerste splitsing. De wandelaars van de 10 km gaan hier linksaf, die van de 15 en 20 km gaan rechtsaf, terwijl de lange afstanden rechtdoor lopen.

De 10 km loopt via de mooie gemeentebossen van Waalre en komt uit bij de grote wagenrust, waar de vrijwilligers al weer druk in de weer zijn met koffie, chocolademelk of iets anders lekkers om de inwendige mens te versterken.

De 20 km loopt een klein stukje langs de Tongelreep om dan het gebied van de visvijvers te gaan ontdekken.

Maar eerst is er de caférust in 't Oude Wandelpark. Deze naam herinnert aan het initiatief van Anton Philips die hier in 1909 een (wandel)park heeft laten aanleggen. Inmiddels komen alle afstanden, uitgezonderd de 10 km, weer samen en wel bij de grote stenen Philipsbank die daar als aandenken is geplaatst.

Snel na de caférust buigt de 15 km af. Zij lopen geruime tijd langs de Tongelreep, een zijriviertje van de Dommel. Ooit werd ook dit riviertje gekanaliseerd, maar inmiddels hebben natuurbeschermingsorganisaties de natuurlijke toestand weer hersteld.

De overige afstanden lopen in zuidelijke richting en komen al gauw bij de visvijvers. Deze enorme vijvers zijn indrukwekkend. Rond 1900 zijn deze in het dal van de Tongelreep uitgegraven,

in opdracht van Philips, om gedeeltelijk in de voedselvoorziening van zijn personeel te kunnen voorzien. Ook werden hier vissen gekweekt, om deze uit te kunnen zetten in rivieren en beken.

Het Brabants Landschap kocht de vijvers aan in 1978 en streeft sindsdien naar een natuurlijker beheer. Het resultaat is zichtbaar, het is een fraai gebied geworden: veel water, rietkragen, watervogels. Misschien ligt er sneeuw en kunnen we genieten van een mooi verstillend landschap!

Na enkele kilometers genieten komt de 1e wagenrust voor de 20, 30 en 40 km in zicht.

Na deze rust buigt de 20 km af. Zij vervolgen de route door het bijzonder mooie landgoed Valkenhorst. Dit landgoed wordt beheerd door het Brabants Landschap. Het is zo'n 800 ha groot en ligt tussen de A2 en de provinciale weg tussen Valkenswaard en Leende in. De naam landgoed geeft het al aan, behalve bos ook fraaie lanen, doorkijkjes, kortom een genot om hier te wandelen.

De langere afstanden vervolgen de route. Zij komen door het Laagveld, waar de kans groot is om Schotse hooglanders te "spotten".

Een volgend pareltje wacht: het Leenderbos met zijn afwisseling van bos, heide en vennen.

De 30 km buigt af en komt langs een bijzonder verschijnsel, een pingo, ontstaan in de IJstijd.

Een pingo is een bolvormige heuvel die ontstaat in een gebied met permafrost (het verschijnsel dat de ondergrond nooit volledig ontdooit) waar door het uitzetten van bevroren / bevroren grondwater een laag bevroren grond wordt opgetild.

Na enige kilometers nadert de 30 km de rand van het bos. Wat verderop komen zij in Leenderstrip door de Strijperstraat. Een straat met

Let na de pauze bij punt 108 even op de St. Janskapel, die hier op een heuvel staat. Deze kapel wordt al vernoemd in stukken uit 1440! Iets verderop staat de herbouwde molen. Spoedig komt het Leenderbos weer in zicht. Via mooie bospaden, afwisselend smal en spannend en breed, en stukjes zandverstuiving komen beide afstanden op landgoed Valkenhorst. Hier sluit de 20 km aan.

We lopen nu op een lang recht pad waar vroeger het Bels lijntje liep, van Eindhoven via Valkenswaard naar Lommel.

De drie afstanden vervolgen de route door een open gebied naar de grote wagenrust, de soeppost. Wat zal dat smaken, een warme kop soep in de winterkou..... Inmiddels zijn de 10 en 15 km aangesloten en zijn alle afstanden weer samen.

De soeppost betekent ook dat we het laatste stuk van onze wandeling naderen. Nog een uurtje genieten van het mooie landschap, voordat Waalre weer in zicht komt. Een uurtje door de gemeentebossen van Waalre. Grillige paden, vele vennetjes, her en der verschijnen de villa's, vloeiend gaat dit over in de bebouwde kom van Waalre. Nog enkele straten en we staan weer voor Het Klooster. We kunnen terugkijken op een prachtige, afwisselende wandeling! Geniet ervan!

-Myriam van den Berg- (praktische informatie op pag. 5)

een uniek aantal monumentale boerderijen.

Uiteindelijk komen zij bij caférust in het gezellige "De Hospes". Even opwarmen!

De langste afstand vervolgt de route over de Leenderheide. Zij komen langs een open stukje akkerland, waar zij ook de schaapskooi passeren. Iets verderop kunnen zich dan warmen bij de wagenrust, exclusief voor deze afstand.

Na de rust krijgen de wandelaars op deze route opnieuw een heel mooi stuk natuur voorgeschoteld, een prachtig groot ven en het riviertje de Strijper Aa, in het verleden een prachtig kronkelend riviertje dat door de ruilverkaveling rechtgetrokken is. Men heeft daar nu spijt van en men is weer begonnen dit riviertje in ere te herstellen. Via een mooi open gebied komt deze afstand uiteindelijk ook bij "De Hospes".

PRIKBORD

OLAT INFORMATIE PER E-MAIL

De meesten van jullie zullen het al wel opgemerkt hebben: e-mail van OLAT in de week voordat er een winter-serietocht op het programma staat.

Helaas komen er nog enkele e-mails retour, dat wil zeggen dat uw juiste mailadres niet bij ons bekend is.

Dus, in het geval u geen e-mail van OLAT ontvangt, moet u zich even melden via ons secretariaat of inschrijfbureau op de wandeltocht.

WANDELBONDEN NWB EN KNBLO-NL FUSEREN PER 1 JANUARI 2015

Vanaf 1 januari 2015 is er een organisatie voor alle wandelaars. De Koninklijke Wandel Bond Nederland (KWBN) gaat de ruim 6,5 miljoen regelmatige wandelaars in Nederland bedienen. Op 20 december 2014 stemden de ledenvergaderingen van de twee bestaande wandelbonden, Nederlandse Wandersport Bond (NWB) en KNBLO Wandelsportorganisatie Nederland (KNBLO-NL) voor een fusie die leidt tot het ontstaan van de grootste organisatie voor wandelend Nederland. Met 100.000 leden heeft KWBN bij de start al een stevige basis op de markt van evenementwandelaars. Maar gedreven door de overtuiging dat wandelen leidt tot een energieke leven, gaat KWBN zich met nieuwe producten en diensten richten op héél wandelend Nederland.

WEDSTRIJDLICENTIE ATLETIEKUNIE

De contributie/wedstrijdlicentie Atletiekunie voor 2015 bedraagt €38,70 (was €38,15).

Raaijmakers...maakt het!

**Raaijmakers
Drukwerk**

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

Mooi en grenzeloos

Waar grenzen geen barrières meer vormen..... !
Het is 29 december 2014, 23 jaar na dato. Ja, die eerste keer waren we er ook bij. Prachtig weer was het en enkele duizenden wandelaars op de been. Het was uniek en de radio bracht het in de middaguitzending.
Vanaf toen werd het een traditie die velen naar deze geweldige grenstreek trok om mee te genieten van dit geweldig wandelgebeuren. Een samenwerking tussen Milieu 2000 uit Lommel en de OLAT zoals iedereen ons graag noemt.

Gevaarlijk

Om half elf zou Miguel ons ophalen en naar Luyksgestel brengen. Telefoontje: ons mam vindt het nogal gevaarlijk op de weg! Dini resoluut, we gaan.

Ik kom eraan.

En zo werd mijn 22ste Grenzeloze Tocht toch nog gered. Vorig jaar moest ik verstek laten gaan en eigenlijk wil ik toch ook wel eens naar de nieuwe locatie in Lommel/Werkplaatsen.

Helaas, zover is het niet gekomen, maar ik heb wel mee mogen genieten van het gebeuren.

De reis ging langs het Stuivertje, een verkeersplein in de Kempen waar we geen rooie cent voor over hadden maar dat ons wel duiten kostte. Ja, ook deze keer ging het verkeerd. Tom was niet goed ingelezen en zo kwamen we in een sneeuwveld terecht dat ons noopte om wat capriolen uit te halen die normaal gesproken niet onder de verkeersregels te vinden zijn. Je weet hoe oma is, zullen we maar zeggen... !

In Weebosch het bos in en dan is het zo gepiept. Willy staat op zijn post en waakt over de ruimte voor de poort. Ook geen probleem met het toegangs-

pasje, de slagbomen staan omhoog uitnodigend voor de eerste hobbel. Maar we komen daar al enkele jaren, dus zijn we op de hoogte van alle gevaar dat nu verscholen ligt onder de ijsschotsen of ander gevaarlijk uitziende winterzooi. Het is gelukt en om kwart voor twaalf kom ik te weten dat er zo'n dikke 200 wandelaars onderweg zijn naar de grens en wat daar achter komt. Ik gun me geen tijd voor een kopje koffie en besluit om het ook te wagen.

Gevaar

Het begint al meteen, vlak voor de deur. Er is geen doorkomen aan. Het stukje dat we over de camping mogen is ongeveer 200 meter lang. Ik doe er precies een kwartier over. Eenmaal buiten het hek gaat het toch iets beter. Hier geen bandensporen die de ondergrond hebben 'gemold'.

Het zonnetje is er vanmorgen duidelijk bij gekomen om de omgeving op te vrolijken. Soms prachtige uitzichten op zonovergoten plekken in het bos, terwijl je zelf in de schaduw loopt.

Eigenlijk valt het allemaal best mee, totdat je de eerste sneeuwklodder in je

nek krijgt. Ook dat nog.

Ofschoon we door boslaantjes lopen, kun je nergens ongestoord je pad vervolgen, overal word je tegengehouden door afgebroken takken. Er is al duidelijk een spoor ontstaan om de obstakels heen en dat zal uiteindelijk de uitgemeten afstand van het parkoers wel met een paar kilometers verlengen.

Na een poos word ik ingehaald door Kees. Hij heeft er al een heel eind opzitten. Eerst Truus afgeleverd bij Scoutsheem voor de verzorging en toen te voet naar de Zwarte Bergen, over het Belgische parkoers. Dat valt trouwens wat zwaarte betreft ook behoorlijk tegen. Het is vandaag overal zwaar.

Ondanks mijn ingetoomde snelheid blijft Kees in mijn gezelschap. We hebben elkaar een tijdje niet gesproken en er gebeurt zo af en toe toch wel iets in de wandelgemeenschap dat om een mening vraagt. Zo is de fusie tussen de wandelbonden toch een gegeven dat zo hier en daar wel wat schoonheidsvlekjes naar voren brengt die misschien wel onbedoeld maar toch duidelijk het verenigingsleven parten gaan spelen.

Kees is veelzijdig en daarom ook interessant om met hem van gedachten te wisselen. Neem bijvoorbeeld de Ruit, zonder Kees zouden de 'likers' rond Ruud nooit van wandelpaden hebben gehoord die her en der door het Dommel dal lopen. Natuurlijk zijn er aan zaken als deze twee kanten, maar die moeten dan ook gekend worden, zegt Kees overtuigend.

Na een tijdje houdt hij het toch voor gezien en besluit een tandje bij te zet-

ten. Mijn horloge laat weten dat ik er al een uurtje op heb zitten.

Het prachtige winterlandschap is van open en heuvelachtig nu overgegaan in weids en landelijk. Er komt een splitsing van afstanden. Een keuze tussen 8 km richting de camping, of verder richting de rustpost Scoutsheem in Lommel.

Ik besluit toch voor deze laatste mogelijkheid te kiezen. Straks kan ik altijd besluiten of iets verder ook nog tot de mogelijkheden behoort.

Het parkoers wordt er niet makkelijker op. Op veel plaatsen zijn waterplassen in ijsbanen veranderd, of wagensporen dwingen ons voor de 'schuine kant' te kiezen. Het gevaar is steeds nabij: of je gaat onderuit, of je krijgt een klodder sneeuw in je nek. Af en toe begeeft een tak het alsnog en die komt dan met veel geluid ergens bij jou in de buurt terecht.

Bij de grenspaal zitten twee wandelaars die me eerder voorbij liepen koffie te drinken, ze nodigen mij uit erbij te komen zitten, maar die tijd gun ik me niet. De vrees dat ik 'dit jaar' tijd te kort zal komen om De Moffel van binnen te aanschouwen, wordt steeds tastbaar-

der. Even verderop maak ik ook nog een 'oriëntatiefoutje'. Bij het waarnemen dat we op een Limburgs fietspad wandelen raak ik zo de kluts kwijt dat ik rechtdoor wandel in plaats van rechtsaf de sneeuwvlakte in te gaan. Ik loop zo ongeveer vijf minuten verder over het asfaltpad tot ik ontdek dat er geen wandelspoor meer is. Dat kan niet en ik keer terug op mijn schreden, Inderdaad, vlak achter het bankje, bij het bord staat de pijl naar rechts. Ik zie nog net de twee van de koffie het hoekje omgaan.

Nadat ik het heideveld ben overgestoken, gaat ons parkoers naar links en 'vervalt' tot een welhaast bijna onbegaanbare stoeipartij van de ene glijactie naar de andere aan weerszijden van bedoelde wandelbaan. Dit is toch wel het toppunt van beleving op de grenzeloze weg. Zou het nog erger kunnen. Ja, zeker.

Ik kom bij de heuvel die ons van het kanaal scheidt. Ik kies voor het trapje met de paaltjes, sinds mensenheugenis zonder dwarsliggers waarvoor ze toch bedoeld zijn. Het lukt in twee keer zonder noemenswaardige problemen. Een tiental meters verder ligt de brug. In een perfecte kronkel gaat het kunstwerk met een lichte stijging van ongeveer vijf procent naar boven. Wel even opletten want er ligt een gladde sneeuwlaag en voor hetzelfde geld lig je beneden in de Dommel. Nog even hoop ik dat ik rechtsaf de Sahara in mag, maar die hoop is vergeefs.

Het pijltje wijst me links naar beneden. Een gemixt groepje Belgen laat ik voorgaan en zie dat ze problemen hebben met de afdaling, het schijnt behoorlijk glad te zijn. En zodra ik mijn eerste voorzichtige stappen die kant uit waag, weet ik het ook zeker. Een afgebroken tak geeft enig houvast, maar ik begin steeds meer het vertrouwen in de goede afloop te verliezen.

Totdat, ja, totdat ik aan weerszijden door twee wandelaars van Duitsen bloed onder de arm wordt gegrepen en zo weer veilig op begaanbare benen terecht kom. Danke, danke. Een klein eindje verderop toch nog een reserve stukje Sahara tussen twee waterpartijen door. Er is een nieuwe uitzichttoren gebouwd. Die Belgen staan toch voor niks. Het paadje is trouwens goed te bewandelen, dat is daar wel eens anders geweest.

Ons parkoers gaat nu kris kras door het bos zonder een duidelijk aanwijsbare reden, of het moet zijn dat de anderen ook voor deze manoeuvre hebben gekozen. Ik blijf het spoor volgen en kom warempel even op een fietspad. Nog net vang ik een glimp op van een pijl die rechtsaf wijst. Op de achtergrond zie ik nog een groot gebouw, dat duidt op bewoonde wereld. Niet veel verder dan ook het gebouw van de verkeners: Scoutsheem. Binnen is het rustig. Meer vrijwilligers dan gasten. Een blik op de klokt leert me dat verdergaan geen optie is. Die acht kilometer naar de Moffel haal ik niet in de twee uur die nog resten tot het vertrek van de laatste bus richting Zwarte Bergen.

Eind goed, al goed

Bij het bonnenbureau koop ik een ticket voor een kopje koffie en besluit dat te nuttigen samen met m'n meegebrachte sneetje Kerststol. Ondertussen zijn ook Martin, Nellie en Wim vanuit Werkplaatsen binnengekomen en besluit Wim niet verder te wandelen. Samen nemen we de pendelbus bij de Soeverein en komen rond half vier weer behouden aan op de thuisbasis.

Aan Nederlandse zijde vertrokken voor deze editie 264 wandelaars, aan Belgische zijde was dat met 519 wandelaars eveneens een magere opkomst.

Toch hebben we mogen genieten van een geweldige Grenzeloze, waaraan onze parkoersbouwers en vrijwilligers zeker een groot aandeel hebben gehad.

-Ad van Asten- (met dank aan Jan Kampman voor het lenen van de foto's)

OLAT-jubilaris Bert Timmermans wandelt nog wel even door:

"Met 58 jaar hopelijk pas op de helft"

"Ik hoop dat ik pas op de helft ben", zegt Bert Timmermans uit de grond van zijn hart. Als 58-jarige staat hij midden in het leven, maakt soms werkdagen van wel twaalf uur, en sprokkelt in z'n spaarzame vrije tijd al zijn grote wandeltochten bij elkaar. Vooral vierdaagsen hebben zijn voorkeur – waar mogelijk met dagafstanden van 50 km. Die in Barchem van afgelopen seizoen was zijn honderdste. Maar dat OLAT hem op de komende jaarvergadering in het zonnetje zet heeft een andere reden: Bert was in 2014 ook 40 jaar lid van onze club. Een mijlpaal om even bij stil te staan.

Bert is een gezellige prater. Bij hem thuis in Veghel vliegen de uurtjes om als hij aan het vertellen slaat. De wandelsport is hij min of meer toevallig in gerold. Eigenlijk was voetbal zijn grote passie, sinds zijn dertiende. "Alleen had ik geen talent." Als jochie maakte hij al lange fietstochten, want rusteloosheid zit in zijn natuur en hij houdt van sportieve uitdagingen. Zo belandde hij op zijn zeventiende bij OLAT. "In de krant had ik gelezen over een Kennedymars in Sint-Oedenrode, in het weekend van 23 op 24 mei 1974, dat weet ik nog precies. Bij het uitgaan van de kerk vroeg ik mijn moeder of ik mee mocht doen en dat mocht. Met mijn nette pak nog aan ben ik aan die tocht begonnen. Zonder enige voorbereiding. Ik heb er 14 uur en 40 minuten over gedaan." Brede grijns: "Acht blaren had ik, netjes verdeeld over beide voeten." Ziedaar het begin van zijn wandelcarrière.

Bert was meteen goed te spreken over OLAT: "Bij de inschrijving vond ik het nog best veel geld, maar al gauw merkte ik wat je er aan verzorging allemaal voor terugkreeg en toen vond ik het juist goedkoop." In Veghel was geen vereniging die lange-afstandstochten organiseerde. De OLAT-wandelweekends voorzagen wonderwel in die lacune, Bert was er meteen vaste klant. Eind 1974, op de jaarvergadering in Olland, bij voorzitter Cornelis van Montfort thuis, werd hij lid. Tegelijk met Jan Legius, die zijn 40-jarig jubileum bij OLAT helaas niet heeft gehaald. "Ik was indertijd het 31ste lid. En ik hoefde niet een jaar aspirant-lid te zijn, dat was heel bijzonder. Want normaal keek

Cornelis eerst een jaar lang of je wel regelmatig kwam opdagen, voor je echt lid mocht worden."

Centurion en bronzen plak

In de eerste decennia na de oorlog was werken op zaterdag nog heel normaal. De OLAT-trainingstochten van 40 kilometer startten daarom op zaterdagavond, dan konden er zoveel mogelijk wandelaars meedoen. "Als je zo'n nachttocht had gelopen kon je niet de zondag erna op het voetbalveld staan", zegt Bert. Zodoende verdween het voetbal vanzelf naar de achtergrond.

Daar kwamen de langeafstandstochten voor in de plaats. In 1977 haalde Bert als 23ste Nederlander de Centurions titel binnen door in Sint-Oedenrode de "100 mijl" binnen 24 uur te voltooien, wat neerkomt op een tempo van 8,12 km per uur.

Zijn sportieve voldoening haalde hij daarnaast uit de snelwandelwedstrijden die OLAT organiseerde onder de vlag van de Rooise atletiekvereniging Fortuna.

Bert: "Dat snelwandelen heb ik mezelf aangeleerd. De eerste keer had ik mijten doel gesteld om de 20 km in 2 uur en 10 minuten te lopen, maar kwam ik net 6 minuten tekort. Toch was het niet slecht voor een beginnening. Ik heb blijkbaar goeie benen en goeie longen. Mijn persoonlijk record op de 20 km is 1:44:56, dat was op een NK in Vught. Daar werd ik derde. Dat zal zo'n dertig jaar geleden zijn."

Verder maakte Bert zich een poosje verdienstelijk als wedstrijdsecretaris,

wat inhield dat hij verslagen maakte voor het clubblad en automatisch ook bestuurslid van OLAT werd. Maar tussen hem en de toenmalige voorzitter Jos Koolen boterde het niet zo. Bert steekt nu eenmaal zijn meningen nooit onder stoelen of banken omwille van de lieve vrede. Hij stapte dus weer uit het bestuur en meldde zich als wedstrijdloper bij de Rotterdamse wandelsportvereniging RWV, die ook toen al veel goede snelwandelaars voortbracht.

Zoons in voetspoor vader

Van RWV is hij nog steeds lid, net als zijn zoon Ronnie, die al op heel jonge leeftijd in vaders voetsporen trad, gevolgd door zijn twee jaar jongere broer Marco. "Als ik een baanwedstrijd had, gingen de kinderen mee de atletiekb baan op en probeerden zij het ook. Ronnie was 20 maanden toen hij zijn eerste 5 km liep, Marco kon het zelfs al met 19 maanden. Daar heb ik wel veel commentaar op gekregen, maar als je zorgt dat het spelenderwijs gaat zodat de kinderen er plezier in hebben en houden, is er niks aan de hand. Mijn zonen zijn het bewijs: die wandelen nu

nog. Je moet kinderen alleen geen dingen opleggen, maar geduld hebben en er de tijd voor nemen. Al doen ze er een hele dag over, dat maakt niet uit." Op grond van de ervaringen met zijn eigen kroost vindt hij het onbegrijpelijk dat kinderen vanaf 12 jaar nog geen wedstrijden mogen lopen van meer dan 20 km, maar wel mogen meedoen aan de Vierdaagse.

Behalve aan wandelsport deden beide zonen aan voetbal, zodat Bert daar op een andere manier toch bij betrokken bleef. Hij floot wedstrijden, werd naderhand grensrechter en is dat veertien jaar gebleven, toerend door heel Nederland. Ontwikkelingen binnen de voetbalbond die hem niet aanstonden, waren reden voor een breuk. Zijn onvrede sudderde al een poosje, toen er onderweg tijdens een vierdaagse "ineens iets knapte" – zoals dat soms gaat als je al wandelend loopt te mijmeren over het leven.

"Ik ben nu anderhalf jaar weg bij het voetbal en heb sindsdien veel tijd om te

wandelen", zegt Bert. "Vooral op de lange afstanden kun je goed je hoofd leeg maken, maar de sociale contacten zijn zeker zo belangrijk. Ik heb heel veel mensen leren kennen, met sommigen trek je van de start tot het eind samen op. Ik kan me altijd goed aanpassen aan andermans wandeltempo. Als mijn wandelmaatje niet sneller kan, is 5 km per uur ook goed. Tegenwoordig haal ik nog minstens 6,5 km per uur. 'Daar heb je die snelwandelaar', hoor ik vaak. Dan zeg ik: 'ik wandel wel snel, maar dat is niet hetzelfde'. Mijn humeur lijdt er nooit onder als het regent. Je wandelt voor je plezier, dus ik laat het zelden

afweten. Na een lange tocht rijd ik op mijn gemak naar huis, daar hou ik van. In de auto kom ik al tot rust."

Nooit op vakantie

Sommige tochten moet hij noodgedwongen laten schieten, omdat hij geen vrij kan nemen op zijn werk, bijvoorbeeld tijdens de schoolvakanties, als collega's met gezinnen voorgaan. "Alleen vorig jaar was het zó rustig op het werk, dat ik extra vrije dagen kon opnemen om eindelijk weer eens in Zuid-Limburg te lopen."

Zelf doet Bert niet aan vakanties. Alle vrije dagen gaan op aan de wandelsport. Buitenlandse reisjes zeggen hem niks. Wat zal hij aan een Spaanse Costa gaan rondhangen? Eenmaal slechts week hij af van zijn principes om in Canada een jeugdvriendin op te kunnen zoeken. "Het was de eerste keer in mijn leven dat ik écht vakantie had, ruim drie weken." Hij moest er de vierdaagse van Raalte voor opofferen, wat in dit geval geen straf was.

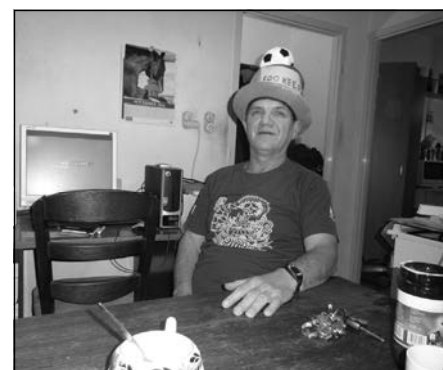
Een andere uitzondering was een kortstondig tripje naar Italië. Dat kwam door Marco, die er een sport van maakt om alle voetbalstadions te bekijken. "We gingen naar Turijn om een kijkje te nemen bij Juventus. En van daaraf meteen door naar de Alpe d'Huez, want die ligt er niet ver vandaan. We zouden die berg in drie uur omhoog gaan lopen, negentien haarspeldbochten. Dat was op een dinsdag. Toen we 's avonds weer beneden in het dorp waren moesten we achtermekaar terug naar Nederland, want de dag erna begon de vierdaagse van Alkmaar."

Het maakt Bert niet zoveel uit waar hij loopt, al hebben bossen zijn voorkeur. "Maar een stuk door de stad, zoals in Alkmaar, vind ik ook prima. De enige tocht die me totaal niet trekt is de Strandzesdaagse. Al die tijd links de zee en rechts het land, nee, dat hoeft voor mij niet." Pijn hoort erbij, maar blessures heeft hij zelden, of het moet een uitzonderlijke tocht zijn, zoals de vijfdaagse van Parijs naar Schoonhoven in 1980. "En maar één keer heb ik een vierdaagse niet kunnen uitlopen. Dat

kwam door een slijmbeursontsteking. Na de derde dag heb ik me met tranen in de ogen moeten afmelden. Ik had zoveel pijn in mijn arm dat ik op weg naar huis drie keer moest stoppen."

Ballen en sterretjes

Van de 100 vierdaagsen op Bert z'n conto (intussen zijn het er meer), waren er 83 van 50 km per dag. En eentje van 28 km per dag, toen Marco nog klein was. "Mijn honderdste in Barchem had ik zorgvuldig gepland. Daar zijn de mensen nog heel normaal" – zulks in tegenstelling tot Nijmegen, dat niettemin zijn meest gelopen vierdaagse is, met Apeldoorn als goede tweede.

Bert laat de twee hoofddeksels zien die hij op zijn jubileumtocht droeg: eentje gekregen van collega's, voorzien van ballen en een oranje band, vanwege het WK voetbal dat zich in dezelfde periode afspeelde. "Met die hoed ben ik over de finish gekomen", vertelt Bert. "De andere heb ik de hele tijd onderweg gedragen. Die heb ik zelf gemaakt. Er hangen sterretjes aan die ik bij de Blokker had gekocht, voor elke vierdaagseplaats één. Ik kon er nog net tussendoor kijken."

-Mirjam Kies-

LPS: EINDSTAND CLUBKAMPIOENSCHAP 2014

1		Rick Liesting *	13974	13156	29	M
2	1	Hanny Klumpkens*	12577	12327	27	V
3		Hans Pranger		11689	25	M
4	2	Anita Pepers		10829	25	V
5	3	Sandra de Graaff*	9987	9791	28	V
6		Mart Douven		8815	24	M
7		Roel van der Wijst		8683	21	M
8	4	Marleen Ramakers		8520	23	V
9		Jack Bertrums		8034	15	M
10		Pieter Boots		6660	18	M
11		Hans van Heeswijk		6241	15	M
12		Rob van Stuivenberg		6145	16	M
13		Dirk Donders		5957	19	M
14		Rini Welten		5650	15	M
15		Jan Dinnissen		5604	14	M
16		Peter van den Brink		4401	9	M
17		Hugo Prinsen		4383	9	M
18		Frank Marchand		4371	11	M
19		Ton Seetsen		4324	11	M
20		Mike Bertrand		4290	11	M
21		Henk Vink		4130	11	M
22		Martien van Achterberg		3841	9	M
23		David Vos		3480	10	M
24		Jelte van der Zee		3380	9	M
25		Gerrit Arfman		3020	8	M
26		Cor van der Heijden		2935	7	M
27	5	Ineke Peijnenburg		2900	9	V
28		Rino Hamelink		2760	7	M
29	6	Conny Raaijmakers		2556	6	V
30		Jan Swinkels		2540	6	M
31		Co Tops		2180	6	M
32		Ernst Westerhoff		2157	5	M
33		Wim van Cappelle		2132	4	M
34		Marco van Heel		2116	4	M
35	7	Nicole Nacken		2050	5	V
36		Bert Timmermans		2040	5	M
37		Ton de Jong		2020	5	M
38		Frits Mennen		2018	5	M
39		Huub Raaijmakers		1879	5	M
40	8	Rina Prinsen-Bourgonje		1690	4	V
41		Boetje Huliselan		1685	5	M
42		Theo Martens		1680	4	M
43		Jan Kampman		1649	3	M
44		Jack Hendriks		1580	4	M
45		Rudolf van Rooij		1440	4	M
46	9	Sjan van Roosmalen		1421	3	V
47		Adri van der Graaff		1330	3	M
47		Rob Keetlaer		1330	3	M
49		Claude Herman		1310	2	M

50		Erik Dikken		1231	3	M
51		Koos van der Maden †		1220	3	M
52		Servee Derks		1190	2	M
53		Bart Lupke-Schipholt		1143	2	M
54	10	Tiny van Alphen		1080	3	V
		Richard Klein Bennink		1080	3	M
		Gerard Meeuws		1080	3	M
57	11	Jeannette van Boerdonk		1070	3	V
	11	Riet Emans		1070	3	V
	11	Iris van Limburg		1070	3	V
60		Wim van de Wittenboer		1020	3	M
61	14	Clazien Koopman vd Zande		1010	3	V
62		Paul Koks		857	2	M
63		Jan van Boerdonk		720	2	M
	15	Isis la Croix		720	2	V
		Theo Gijzen		720	2	M
		Nico van Hassel		720	2	M
		Sjef Koolen		720	2	M
		Ted Liebregts		720	2	M
		Paul Röhner		720	2	M
		Pe Everaerts		710	2	M
71		Hennie Hendriks		710	2	M
72		Cees van Dijk		610	1	M
73		Paul Kanters		588	1	M
74		Willem Arts		500	1	M
75		Tony van Duijn		500	1	M
76		Gerry vd Aa		461	1	M
77		Wim Baken		360	1	M
	16	Annie Beekman		360	1	V
	16	Caroline Dinnissen-Vernie		360	1	V
	16	Maria van den Berg		360	1	V
	16	Janny den Braber		360	1	V
	16	Mariet Douven		360	1	V
		Hans van Grol		360	1	M
		Peter Hamers		360	1	M
	16	Anneriet Janssen		360	1	V
		Henk Klinkhamer		360	1	M
		Gerrit Legierse		360	1	M
		Stefan Mutsaers		360	1	M
		Eric-Jan van Oorschot		360	1	M
	16	Margret Vermeijs		360	1	V
		Peter van de Ven		360	1	M
		Jan Vermulst		360	1	M
93	23	Ans van de Broek		350	1	V
	23	Annemiek Karels		350	1	V
	23	Anja van Kempen		350	1	V
		Hans Koopman		350	1	M
	23	Bea van Lieshout		350	1	V
98	27	Mirjam Kies		10	1	V

Clubkampioenen 2014: gefeliciteerd!

Wat cijfers

Op 5 januari 2014 was de eerste wedstrijd die meetelde voor de 14e editie van onze OLAT clubkampioenschappen. Sindsdien heb ik een kleine 500 mailtjes gekregen van OLAT-leden die in het weekend een wedstrijd of prestatietocht hadden gelopen. En 23 telefoontjes, want M. uit G. mocht van mij altijd bellen! Nog wat getallen: er hebben 98 mensen punten gehaald. Zij wandelden samen 607 tochten. Dat is gemiddeld 6,19 wedstrijden. 28 wandelaars zitten boven het gemiddelde; de andere 70 zitten eronder. Nummer één haalde met 29 wedstrijden (waarvan er maar 26 meetellen voor de clubkampioenschappen) 13995 punten wat een gemiddelde van 483 punten is!

Er waren wedstrijden voor snelwandelaars, tochten van 60 km, 70 km en 33 Kennedymarsen van 80 km. Was dat niet genoeg dan kon je ook nog kiezen uit tochten van 100, 110, 125, 135, 150 of zelfs 160 km en bij enkele wedstrijden liepen mensen zoveel mogelijk kilometers in 12, 15 of 24 uur.

De Kennedymars van Sittard was de populairste: er deden maar liefst 54 OLAT-leden aan mee.

Een plaats halen in de Top 10 van het clubkampioenschap lukt met het lopen van alleen maar Kennedymarsen. Wil je echter in de prijzen vallen dan moet je naast de Kennedymarsen ook meedoen met de langere afstanden.

Alles voor de punten!

Tot zover de cijfers. Was het spannend dit jaar? Ja best wel, hoewel de nummers één bij zowel de vrouwen als de mannen niet verrassend zijn. Bij de nummers 2, 3 van de dames was het nog wel eens stuivertje wisselen. Om de 3e plaats bij de heren is tot het laatst gestreden. En dat was voor een aantal wel een reden om in te schrijven bij wedstrijden die in het verleden niet op hun programma stonden. Alles voor de punten!

“Frank, je hebt een fout gemaakt bij de puntentelling! Het maakt mij niet zoveel uit hoor, maar”. En het klopte waardoor de beller een plek klom op de ranglijst. Alles voor de punten! Of: “Frank, je hebt mij gezien hier, dan hoef ik toch niet te mailen hè? Alles voor de punten!

En wat dacht u van: “Had maar gezegd dat daar bonuspunten te verdienen waren, dan was ik daar zeker gaan lopen!” Alles voor de punten!

Ik kan u nog meer verhalen vertellen over alle vragen en opmerkingen die ik gekregen heb t.a.v. de puntentelling, maar die zal ik u besparen.

En de winnaar is

Op de 10e plaats **Pieter Boots**, onze diesel die dit seizoen maar liefst 18 lange tochten heeft afgelegd. Steeds met goede zin en veel gevoel voor humor. Op de 9e plaats **Jack Bertrums**. Jack zie je meestal alleen bij de start want daarna gaat hij er als Zoef de Haas vandoor! Hij kan zich met de besten

meten maar omdat hij in het weekend vaak moet werken is 15 wedstrijden wel zijn limiet. Op plaats 8 onze 4e dame. **Marleen Ramakers** gaat echt en alleen voor de Kennedymarsen. Was ook maar naar Berg en Dal gegaan Marleen, dan had je Mart en Roel achter je gelaten..... Alles voor de punten toch. Op plaats 7 onze benjamin **Roel van der Wijst** als 4e man. De man voor de toekomst..... Volgend jaar in de Top 3! Op plaats 6: **Mart Douven**, wie kent hem niet, onze Kennedymars-vreter uit Ospel. Mart, proficiat met je 3e plaats bij de heren. Op de 5e plaats geëindigd als 3e dame **Sandra de Graaff**. Sandra is altijd te vinden bij de wedstrijden van RWV. Investeren in snelheid. Dit jaar heeft Sandra iets minder lange afstanden gewandeld. Op de 4e plaats geëindigd als 2e dame **Anita Pepers**. Anita, de benjamin bij de dames. De afgelopen jaren steeds te vinden in de Top 3 bij de dames. Een geweldige prestatie. Op de 3e plaats **Hans Pranger**. Proficiat Hans met je 2e plaats bij de heren. Vanaf 2011 sta je fier op plaats twee bij de heren.

Op plaats 1 bij de dames **Hanny Klumpkens**. Hanny staat vanaf het begin van de clubkampioenschappen (2000) al in de Top Twee bij de dames. In 2013 werd zij zelfs als eerste dame overall winnaar. Hanny is zo sportief dat ze vindt dat de toekomst hoort bij de jeugd. Maar wie bij OLAT gaat de strijd met haar aan voor de 1e plaats bij de dames?

Op de 1e plaats bij de heren en als overall winnaar **Rick Liesting**. Rick staat vanaf het begin van het seizoen stevig op de 1e plaats. Rick is van alle markten thuis. Snelwandelen op de korte afstanden maar ook Continental Centurion worden, wat betekent 160 km afleggen binnen 24 uur. In Schiedam leverde hij deze gigantische prestatie in de tijd van 22 uur 51 minuten en 56 seconden. Rick geeft aan dat hij in 2015 een andere weg wil gaan bewandelen. Hij gaat uitkomen in de wedstrijdklasse. Dit levert minder punten op voor de clubkampioenschappen, wat misschien weer kansen biedt voor andere mensen voor de 1e positie!?

Tijdens de jaarvergadering van OLAT op zaterdag 28 februari worden de kampioenen in het zonnetje gezet. Ik hoop jullie daar allemaal te ontmoeten.

Verder wens ik iedereen veel mooie wandelkilometers en veel wandelplezier in 2015.

-Frank Marchand-

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
4-jan	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
23-jan	Den Bosch	B-100	100-110 km	22.00	500	
25-jan	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
1-feb	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
8-feb	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
20-feb	Winterswijk	LWOG	80 km	23.00	360	
28-feb	Ede	WS '78	60 km	07.00	250	

Zondag 7 december

Snelwandelen RWV, 10 km wedstrijdklasse

Vandaag proberen of ik onder mijn tijd van 58 minuten en 11 seconden kan duiken en ik hoop zelfs op een tijd onder de 57 minuten. Voordat ik hier echter aan kan beginnen lig ik bij het verlaten van mijn woning al languit op straat; het heeft gevoren en ik heb niet opgelet. Gelukkig weinig kwetsuur en ik aanvaard de vandaag wat langere reis naar Rotterdam. De NS wil het spoor verbeteren en dit juich ik toe, alleen is het gevolg dat ik een half uur later dan normaal aankom bij het Langepad en als gevolg daarvan moet ik mijn warming up afraffelen en heb ik ook niet echt tijd om te horen wat er allemaal speelt.

Ik sta dan ook wat minder zelfverzekerd aan de start en deze wordt vrij ingewikkeld aangezien het startpistool weigert. Er wordt afgeteld en dan kunnen we alsnog op weg.

Ik besluit direct vanaf het begin op tempo mee te gaan en hoop dit vol te kunnen houden voor langere tijd. Dit plan werkt gedeeltelijk, de eerste drie ronden gaan lekker, maar dan begint mijn lichaam te protesteren en besluit ik toch om hier naar te luisteren. Met een gemiddelde rondetijd op 900 meter van rond de 5.12 minuten ben ik ook niet ontevreden. Frank van Ravensberg is er om de tussentijden aan te geven en dat is maar goed ook, omdat mijn GPS-horloge er vandaag een zootje van maakt. Ik zie Ronnie Timmermans en Remco de Bruin voor mij steeds verder uitlopen, maar naar achteren zit er gelukkig ook een redelijk gat naar mijn achtervolger, dus proberen dit tempo vol te houden. In ronde 8 begint mijn lichaam zich weer lekker te voelen en zo kan ik toch nog 3 ronden proberen wat te versnellen, wat naar mijn idee ook wel lukt.

Ik eindig vandaag in een tijd van 0.56.29, gemiddeld 10.6 km per uur. Ik heb van mijn eigen tijd dus een zeer ruime minuut af kunnen lopen en het gat richting de heren voor mij wordt een beetje kleiner. Ik krijg het idee dat mijn huidig trainingspatroon zijn vruchten afwerpt en ben zeer tevreden.

Misschien dat alle pech en frustratie van vanochtend ook

hebben meegeholpen?

De wat langzamere lopers hebben pech, zij worden op de valreep nog overvallen door een fikse bui, maar blijven toch dapper doorgaan, veel respect voor deze dames en heren.

Na een heerlijke douche krijg ik in de kantine van Sandra de Graaff een plak cake aangeboden ter ere van haar verjaardag. Het is knalgroene cake (waar heb ik dat eerder gezien.....) die is gemaakt op basis van rijst en daardoor erg luchtig, maar ook lekker. Erg apart, nog nooit gehad.

Frank van Ravensberg heeft diverse fotokopieën bij zich van kranten uit de regio Haarlemmermeer, met foto's en leuke verslagen van onze training in Hoofddorp, leuk voor het plakboek en goed voor het ego.

Na deze enerverende ochtend reis ik samen met Herwin Westrate weer richting het oosten van het land, om daar bij te komen en mij vanaf dat moment mentaal voor te bereiden op de 120 km tocht Houffalize – Plombières volgend weekend. Of moet ik mij mentaal voorbereiden op het aanwezige gezelschap? Veel bekende namen en rugnummers zullen aanwezig zijn, dus het zal vast een gezellige tocht worden. In mijn volgende verslag leest u hoe deze tocht verloopt.

-Rick Liesting-

Vrijdag 12 op zaterdag 13 december

Houffalize – Plombières (B), 120 km

Naar deze tocht heb ik toch wel toe geleefd. Eind september was de laatste tocht van het langeafstand wandelseizoen in Nederland en hierna heb ik niet meer echt veel kilometers gemaakt. Deze tocht is dan ook een mooie afsluiting van 2014. Heb ik vorig jaar de 110 km gewandeld van Plombières naar Houffalize, dit jaar wandelen we andersom en omdat dit de 40ste editie van deze tocht is krijgen we 10 km cadeau, oftewel 120 km totaal. Dit klonk toen ik het hoorde erg leuk, tijdens de tocht waren er toch momenten dat ik daar andere gedachtes over had.

Maar goed, samen met Jack Bertrums en Richard Boosten reis ik af naar België, om daar aan te sluiten bij het wandellegioen van circa 180 personen, verdeeld over diverse groepen qua snelheid. Ook blijkt wel weer hoe internationaal bekend deze tocht is, er zijn deelnemers uit onder meer Frankrijk, Duitsland, Engeland en Denemarken.

Wij hadden ons opgegeven voor de groep met een wandelsnelheid van 6.7 km per uur. Andere bekende Nederlandse namen in deze groep zijn o.a. Ed Voogt, Jantinus Meints, Gerrit van Harten, Remco de Bruin en Wilma Driessen. Omdat Plombières vlak bij Vaals ligt, is daar een verzamelpunt van waaruit je met de bus naar Houffalize gebracht kunt worden; hier maken wij natuurlijk gebruik van. Als we om 16.00 uur met de bus op weg gaan heeft het nog het karakter van een schoolreisje, veel lol onderweg en nog weinig zorgen over het weer. Na bijna anderhalf uur sturen zijn we in Houffalize. In de bus wordt duidelijk dat het veel klimmen en dalen zal worden, maar ook dat er behoorlijk wat water uit de lucht komt, dus de kleding hier toch maar op aanpassen. In Houffalize aangekomen trakteert Richard ons eerst uitgebreid op pannenkoeken. Deze heeft hij thuis speciaal voor ons gebakken en dat is een fijne traktatie.

Waar de meesten normaal gesproken in vrij sportieve kleding wandelen, zie je vandaag veel winterartikelen zoals handschoenen, sjaals en mutsen. Dit in combinatie met veel goretex en/of regenkleding geeft eens een heel ander

beeld dan ik gewend ben te zien. We worden natuurlijk weer van harte welkom geheten door de organisatie (althans dat denken we, omdat ons Frans niet zo goed is); als we onze naam horen roepen we maar wat terug en dan kunnen we onder leiding van Bernard ons het donker in storten, op weg naar Plombières.

Bij het verlaten van Houffalize wordt direct duidelijk dat het geen “walk in the park” zal worden, een stevige klim van 14% en een redelijke lengte zet ons direct aan het werk. Maar dit is de reden dat ik hier ben en van dit soort zaken kan ik erg genieten. Waar ik wat minder van geniet is de regen. Het gaat niet echt hard, maar is wel storend aanwezig. Gelukkig zullen we grotendeels de wind schuin achter hebben, dus niet echt regen in het gezicht. De eerste rustpost is al na 6 km. Hier tekent zich ook direct een beeld af dat we vaker zullen zien. De meeste buitenlandse deelnemers nemen wat warmes of een frisdrankje, een redelijk grote groep Belgische deelnemers nuttigt een bier-tje, daar schijn je ook goed op te kunnen wandelen, wordt aangegeven. De rusten volgen elkaar vlot op en de innerlijke mens wordt voorzien van soep, een broodje, wat warmes, ik krijg de indruk dat de verzorging toch wat beter is dan vorig jaar.

Op 30 km krijgen we de eerste keer de tas. Ik wandel nog op mijn goretex Salomons en wil deze nog even aanhouden, want ik meen mij te heugen dat we nu een redelijk onverhard traject krijgen

tussen weilanden door en dwars door de bossen. Ook wissel ik geen kleding, mijn regenkleding en jas doen goed hun werk en ik kan ook mijn lichaam goed op temperatuur houden, dus gewoon lekker aanhouden. Als we weer vertrekken blijkt na enkele kilometers dat ik de zaken goed heb onthouden. Modder, water en stenen vormen nu de ondergrond. Ik geniet met volle teugen, het is jammer dat het zo donker is en ik drukker ben met naar de grond te kijken dan van de omgeving te genieten, maar van de tocht geniet ik zeer zeker.

De voorloper is echter enkele keren het spoor bijster. Ed en ik verbazen ons ook een beetje over het feit dat men geen gebruik maakt van GPS of een ander soort route-aanduiding, maar echt wandelt op lintjes langs de route en op instinct. Voordeel is wel dat we enkele keren vaker over deze onbegaanbare paden komen en ik dus extra kan genieten. Waar ik echter steeds minder van

begin te genieten is de regen. Ik plaats de opmerking dat sneeuw veel leuker is, op dat moment lijkt dat nog wel geinig.

De rust op 57 km is in een andere ruimte dan ik had onthouden, hier worden we getrakteerd op gebakken eieren met toast en speklappen en dat om 04.30 uur in de ochtend! Nu toch een wissel van schoenen en sokken en snel even smeren. De voeten zien er uit alsof je te lang in het water hebt gezeten en dat hebben ze feitelijk ook. Ze zijn nog wel heel, maar pijnlijke plekjes doen wel hun intrede.

Na deze rust en nieuwe energie krijgen we direct de kans deze weer kwijt te raken, we beginnen aan een beklimming welke niet steil is, maar waar ook geen eind aan komt. We zijn meer dan een uur bezig voordat we beginnen te dalen en ik hoor later dat dit een klim was met een lengte van bijna 8 kilometer. Ik heb hier behoorlijk wat energie aan verspild merk ik en krijg dit niet tijdig aangevuld. Resultaat is dat ik in het plaatsje Spa ineens in de berm sta. Toch een beetje aan het slaapwandelen geslagen gok ik.

Op de rust die volgt zouden we de tassen moeten krijgen, maar blijkbaar heeft de organisatie wat transporttechnische problemen, dus komen de tassen redelijk laat aan. Ik heb dan geen zin meer om droge sokken aan te trekken en dit zal ik later ook merken: 2

blaren binnenkant beide hakken, niet op de blaren moeten zitten, maar wandelen....

Gelukkig wordt het al wat lichter en als we na de rust op 85 km weer verder gaan is het zo goed als licht, maar dit brengt weer een volgende verrassing. Had ik het in de nacht over sneeuw, nu wordt dit geregeld. Een toch redelijke hoeveelheid natte sneeuw wordt op ons losgelaten, ook dit geeft weer een bepaalde charme aan de tocht. Het vriest blijkbaar amper dus de weg wordt niet gevaarlijk glad en we kunnen toch redelijk ons pad vervolgen. De verzameling Nederlanders is nog steeds compleet, je kunt merken dat mensen melig zijn geworden door slaapgebrek, maar dat maakt het ook altijd leuk.

Een minpunt dat ondertussen opsteekt is dat de rustposten nu ineens verder uit elkaar liggen. Er zijn zelfs trajecten van ruim 10 km zonder een wagenpost tussendoor, dat is wel jammer, omdat ik dit nu toch wel zou kunnen waarden.

Tussen alle grappen, slecht weer en pijntjes is er ook een wat serieuzer moment, we houden namelijk even een stop op de Amerikaanse begraafplaats: Henri Chapelle. Hier liggen bijna 8.000 Amerikaanse slachtoffers van WO II begraven. Dit doet mij dan ook direct denken aan de naam van deze tocht: Tocht ter herinnering aan het lijden van de mensheid (vrij vertaald). Behoorlijk onder de indruk van dit moment wan-

del ik de laatste kilometers naar Plombières. Aan de rand van het dorp stoppen we en worden we gefeliciteerd door Bernhard. Ook vraagt hij speciaal de aandacht voor 8 wandelaars die deze tocht dit weekend beide kanten op hebben gewandeld, 240 km non-stop. Iedereen feliciteert elkaar en we laten de laatste kilometer onder onze bemodderde, natte schoenen doorgaan. Bij de finish aangekomen, voel ik mij even iets meer gebroken als levend, maar dit is snel verholpen met een heerlijke pannenkoek van Richard en de pastamaaltijd welke we aangeboden krijgen.

Redelijk opgeknapt, voorzien van diploma en een mooi T-shirt, aangeboden door de organisatie, keren we huiswaarts. Als ik om 20.30 uur thuis ben is het gauw gebeurd, maar het was allemaal weer zeer zeker de moeite waard!

-Rick Liesting-

van 4 t/m 16 oktober 2014

Wandelvakantie Kees en Inge

Zaterdag 4 oktober zijn Kees en ik aan ons eerste vliegavontuur begonnen. Die morgen was ik heel vroeg wakker en hoefde niet op het gerinkel van de wekker te wachten. Ook Kees was er als de kippen bij. Hans Mol had alles netjes op papier gezet en gezorgd voor alle tickets voor de heen- en terugvlucht, hotelreservering en de wandelingen. De koffers stonden klaar en waren gewogen. Rond 10 uur liep ik nog even bij Toon Graumans langs om hem goedendag te zeggen en te melden dat wij op vakantie gingen. Toen kwam Lilian aanrijden om ons naar het station te brengen. We waren mooi op tijd en konden ook meteen instappen voor de trein naar Schiphol. Bij de incheckbalie zag ik dat ik mijn heuptasje nog aan had, waarop Kees mij aanraadde om het maar meteen weg te gooien. Mooi niet dus, dat ging gewoon in mijn rugtas. Alles verliep verder vlot en toen we onze boardingkaartjes hadden konden we door de douane.

Toen konden wij in alle rust het hele gedoe bekijken, koffie drinken en sms-jes wisselen met Lilian en Ton voor de mooie bos bloemen.

Om 15.35 uur verwezen de borden ons naar D84 waar het vliegtuig van Transavia vlucht HV 6109, ons vliegtuig, klaarstond voor vertrek. Dat vertrek duurde wel erg lang, want niet om 16.15 uur maar pas om 17.20 uur gingen de deuren en luiken dicht en konden wij vertrekken. Het vliegtuig landde om 20.00 uur in Malaga en een half uur later konden we onze koffers van de band halen. Daarna gingen we met onze groep naar de uitgang waar Francis van EffeWeg ons op stond te wachten. Ik beleefde het geheel als: wat laat en druk, toen we eindelijk rond 22.30 uur bij ons hotel EL Rodeo aankwamen. Dit hotel ligt in een hele drukke straat en ze hebben hele mooie en grote kamers met balkon, waarvan er eentje voor ons bestemd was. Omdat de keuken al gesloten was, namen we een broodje en wat fruit. Daarna gingen we nog even

naar buiten om te bekomen van een mooie maar vermoeiende reis. Wij zouden hier logeren van zondag 5 oktober tot donderdag 16 oktober, de dag dat we weer naar huis zouden vliegen.

We begonnen onze wandelvakantie met een rustdag, die werd benut om onze koffers leeg te maken en de kisten te vullen. Na een wandeling op de boulevard om alvast te genieten van het mooie weer, gingen we om 19.00 uur terug naar ons hotel voor een heerlijk diner. Daarna zaten we nog gezellig buiten op een terras en zo kwam er een einde aan deze dag. Kees zag er vermoeid uit en we gingen op tijd slapen.

Die nachtrust had Kees zichtbaar goed gedaan. Op advies van mensen die hier meer waren geweest, gingen we eerst de oude stad bekijken en we regelden daarna een dagtocht naar Sevilla via Ronda, wat een mooie route zou zijn. Samen met Kees heb ik toen nog een flink stuk gewandeld; hij had het ook

erg naar zijn zin. Na het avondeten hebben we nog een terrasje gepikt.

Nadat we vroeg waren opgestaan, beleefden we een mooie route die even lang duurde als de reis van Schiphol naar Malaga. Het uitzicht viel ons een beetje tegen, maar de tussenstop met koffie was wel fijn. Ik vond de stad een beetje op Venetië lijken en we troffen ook nog een bruidspaar waarvan een fotoreportage werd gemaakt. Het bezoek aan de kathedraal sloegen wij over, daar was het veel te druk. Nadat we hadden geluncht, maakten we nog een rondvaart door Sevilla. Rond 16.00 uur vertrokken we weer richting ons hotel in Marbella.

Op woensdag begonnen we met waar we voor gekomen waren: de Vierdaagse van Marbella. Kees meldde ons aan en wijzigde de geplande afstand van 30 km naar 20 km. Verder was het een rustdag, die we naar eigen keuze konden benutten.

Het leek wel of Spanje door Nederland was bezet, maar alles verliep vreed-

zaam. Verder deden we niet veel anders dan de krant lezen en kaartjes versturen naar bekenden in Nederland. Langs de boulevard lopen was hier een dagelijkse bezigheid en daarna genieten van het buffet hoorde daar duidelijk ook bij. Net als bij de echte Vierdaagse in Nederland gingen we hier ook op tijd naar bed.

Het weer zag er die morgen geweldig uit en aan de start was het druk. De 20 km vertrok om 9.00 uur. We deden het rustig aan en genoten van de wandeling. De catering van de Vierdaagse werd door ons benut en ook andere restaurantjes waren welkome gelegenheden om even te pauzeren. Dat rusten duurde voor Kees eigenlijk veel te lang, maar ik herinnerde hem eraan dat we hadden afgesproken om Bourgondisch te gaan wandelen. We waren vroeg in de middag weer terug en dat was maar goed ook, want het was een warme dag. Na een drankje namen we een bad en zo kwam er een einde aan deze mooie wandeldag.

De tweede dag van deze Vierdaagse was zwaarder dan de eerste, maar hij was wel mooi. De wandeling op zich verliep goed tot aan de laatste 8 km. Daar kreeg Kees het een beetje te kwaad van een afdaling. We gingen even op een alternatief parkoers en deden even rustig aan. Na een pauze met een biertje kwam alles weer goed en ook Kees kreeg er weer zin in. Plotseling begon het keihard te regenen en

kregen we gratis een lekkere verkoeling. We hadden genoten en zagen uit naar de volgende dag.

Voor deze dag stond er weer een pittige wandeling op het programma. Er waren veel mooie uitzichten op de stad. Het was bewolkt maar het bleef wel droog. Jammer dat er maar zo weinig zitplaatsen waren, maar rond 12.00 uur vonden we toch iets op een plein en daar konden wij ons meegenomen fruit opeten. Met Kees ging verder alles goed en hij gunde zich nu ook alle tijd. Wij kwamen ruim op tijd door de laatste scan. De terugweg liep langs het strand en toen kwamen we weer op de boulevard, waar het gebruikelijke ritueel opnieuw begon. Die avond hebben we opnieuw genoten op het plein. Het leek wel of we daar terug waren in de tijd, er werd gedanst en er speelde een leuke band. Tegen half 11 keerden we terug naar het hotel.

De laatste dag van deze Vierdaagse begon met regen. Wij zouden het vandaag moeten hebben van de mooie natuur. Na ons ontbijt was het even

droog, maar dat duurde niet lang. Het werd nu telkens jas aan, jas uit. Dat duurde ongeveer tot het middaguur. We wilden graag droog binnenkomen maar dat lukte ons niet. Ondanks dat werd het een mooie wandeldag. De rustgelegenheden vielen een beetje tegen, verder verliep alles zonder ongemakken. Wij konden met een gerust hart verder gaan met onze vakantie.

Die begon de volgende morgen met uitslapen. Nadat we op ons gemak weer in het gareel waren gekomen, begon ik aan een bankoverval met mijn pinpas. Omdat het weer prachtig was, begonnen we aan een wandeling en besloten die af te ronden met een portie paella voor 2 personen. Dat etentje werd plotseling onderbroken door een fikse bui waardoor we naar binnen moesten vluchten. Kees had de hele dag een goed humeur want er zou die avond voetbal zijn in de Nederlandse huiskamer van Jos. Oranje speelde tegen IJsland. Maar de Oranje heren hadden geen zin in dat partijtje en het werd dan ook 2-0 voor IJsland. Dat spoelden we daarna weg met een borreltje aan de bar.

Op de laatste dag van onze wandelvakantie brachten we nog een bezoek aan Gibraltar. We hebben daar van alles genoten, zelfs van grenspassages en apen. Die avond brachten we ook nog een afsluitend bezoek aan de binnenstad van Marbella. Daarna werden de koffers gepakt.

Om 7.30 uur vertrokken we uit ons hotel. Nadat we op het vliegveld waren ingecheckt voor vlucht 1154 van Transavia begon het wachten op vertrek. We stegen vervolgens naar grote hoogte, maar de vlucht verliep voorspoedig. Vroeg in de namiddag namen we afscheid van onze nieuwe wandelvrienden uit Baarn. De trein bracht ons daarna weer terug naar Breda. Na nog een stukje met de bus waren we weer thuis. We hadden volop genoten van deze vakantie.

-Kees en Inge Mol-

Waar is Sint Nicolaas?

Een bijzondere tocht waaraan ik die dag verrassend genoeg deelnam. Verrassend omdat ik geen wandelplannen had, maar ook omdat het een ontmoeting met een kabouter in het bos, een onderzeeër in het zand en een paar zevenmijlslaarzen zou opleveren.

Deze tocht, genoemd naar Sint Nicolaas die ik dan weer niet heb gezien, was gepland te starten om 09:00 uur. Gelet op het aantal gemotoriseerde voertuigen dat zich een half uur eerder al rond de startlocatie bevond zou het weleens druk kunnen worden. Eenmaal binnen in zaal Het Anker vermoedde ik dat niet meer, want toen wist ik het zeker. Afgeladen vol en de hond werd er een beetje zenuwachtig van. Ik besloot om na betaling van het entreegeld (een hele euro!) de routebeschrijving te laten voor wat ze was en op de pijlen te vertrouwen. Een vertrouwen dat nergens op welke wijze dan ook beschaamd werd, chapeau voor de organisatie.

Eenmaal buiten maakten we een rondje rond de startlocatie en de huizen er achter en daarna gingen we over geasfalteerde wegen. Na een kapel gepasseerd te zijn was het uitzicht vooral groen: akkers. Na een paar kilometer kwamen de eerste variaties op dit thema ter rechterzijde in beeld. Wij gingen echter naar links. Nog even door op het asfalt en dan: weer asfalt. In de verte zag ik wat bebouwing opdoemen, maar die bleef op de achtergrond, want wij mochten een soort van groene laan oplopen die eindelijk onverhard was.

We kwamen uit bij een park, al ontbrak een duidelijk bord wat de ingang zou kunnen zijn. Maar in het park stonden beelden waarvan de betekenis mij niet altijd helemaal duidelijk was. Maar goed, wat zou het ook, l'art pour l'art, zullen we maar zeggen. Ook al begreep ik het niet, kunst kan nog wel mooi zijn. Toen kwam ik langs een gebouw, met daarop de titel "Like a virgin Maria als Wonder Woman". Ik bleek me in de beeldentuin van het Odapark van Venray te bevinden. Op het gebouwtje

stond nog aan de zijkant met grote handgeschreven letters "Het moet wel ergens over gaan", getekend door ene Joop. Dat kon best waar zijn, maar waar ging die kabouter dan over, die in een boom geslingerd was? In zijn hand hield hij een replica van zichzelf. Volgens mij ging het over een uit de hand gelopen potje dwergwerpen, maar dan vroeg ik me toch af: Waar was dat nou voor nodig? Voor de liefhebber van hedendaagse kunst was het ongetwijfeld een interessante plaats om eens naar toe te gaan.

We werden door het park gepijld en ik kwam pardoes uit bij de wagenrust. Men heeft bij de Natuurvrienden een mooie groene Pipowagen waaruit koffie verkocht wordt tegen een bijzonder sympathiek prijsje. Er stond een fors bemeten partytent bij met een flink aantal banken en tafels. Ik nam even pauze, met koffie en een boterham. Daarna gaf ik de hond te drinken en een beetje extra voer waarna ik het bos in ging.

Er stond toen een hartstikke leuke lus te wachten, meest door bos over onverhard pad. Het blad was toen wel vrijwel geheel uit de bomen gewaaid en het meeste lag op de grond waardoor het lekker ritselend liep. Ik had er goed de pas in en Tuck mocht hier en daar een stukje los lopen. Hij kon spelen met enkele andere honden en volgens mij heeft hij een prima ochtend gehad. De route kwam bijna terug bij de rustplaats, maar net niet helemaal. Vlak ervoor ging hij naar links, weer een stuk bos. Het bos bleek hier vlakwater te heten. Water van enige omvang heb ik niet gezien, maar het was wel vlak.

Toen we hieruit kwamen bevond ik me tussen allerhande luxe vrijstaande wo-

ningen. Met een flink aantal psychiatrische instellingen in Venray stelde ik me voor dat de doorsnee psych hier een optrekje heeft kunnen neerzetten. Wijk uit en het veld weer in, terug naar Merselo. Echter, we liepen toen vrijwel steeds over veldwegen en paden in plaats van asfalt. Nog enkele fraaie boerderijen en toen kwam de bebouwde kom in zicht. We slingerden door de straten van Merselo (ik vermoedde dat we ze bijna allemaal gezien hadden) en toen stond ik bij de start. Binnen vernam ik dat er toen al meer dan 600 wandelaars ingeschreven waren. Dat zou ik zeker 'succesvol' willen noemen! WSV Natuurvrienden, bedankt voor de organisatie en tot een andere keer.

-Ruud Horst-

Mooie tocht in omgeving van 'oord van verderf en onheil'

Duivelskuilwandeling, Kasterlee (B)

Vandaag gaan we voor een omloop in Kasterlee, the home of Mia en Jos en we zijn er al op tijd. Het is nog duister en het pad naar de startzaal wordt verlicht door de TL verlichting die door de afgeplakte ramen van MPI De Mast naar buiten schijnt. Ik heb al meerdere tochten bij de Pompoenstappers gestapt en mi querido herinnert zich nog de vorige keer toen de pannenkoekenbakker ook aan het stappen was en er dus geen pannenkoeken waren..... Volgens mij gaat ze vandaag weer voor pannenkoeken.

Bij binnenkomst zien we een bekend figuur, Paul Baestaens of wel Pol. Hij moet diep graven maar uiteindelijk weet hij weer wie we zijn die van Eindhoven. Terwijl wij wat bijpraten komen ook wandelvriendin Jenny met Carin, Ad en Jos binnen. Jenny komt zoals altijd ons even begroeten en dan zijn ze weg. Ook wij vertrekken en gaan het halfduister in, richting de Rondweg en over de tunnel heen het bos in.

We krijgen een prachtig stuk bos voor de stapschoenen met leuke klimmetjes en uitzichten en we zijn tevreden met de keuze voor vandaag. Voor we het weten, en we zien het enkel aan het informatiebord, staan we voor de naamgever van deze tocht: DE DUIVELSKUIL.

De Duivelskuil in Kasterlee... Voor de ene een plas modder, voor de andere een luguber kerkhof, een oord van verderf en onheil... Over deze put (niet zomaar een put), zijn al heel wat tot de verbeelding sprekende verhalen geschreven. Het eerste dateert wellicht al uit 1571 toen Lieske Coolbonders zelfmoord pleegde door zich in de put te verdrinken nadat ze door de duivel zelf werd achtervolgd. Lieske was de bastaardochter van Katrien Coolbonders die door een Spaanse edelman werd verkracht. De edelman werd door Katrien's echtgenoot vermoord. Het lijk werd eerst in de Duivelsput gegooid en later in de buurt ervan begraven. In 1695 zou een man uit Reusel opgehangen zijn geweest aan een galg op de Hoge Mouw en later in de Duivelskuil begraven. 60 jaar geleden werden in de kuil vele scherven van lijkurnen opge-

graven wat doet vermoeden dat er hier een prehistorische begraafplaats moet geweest zijn.

De kuil is niet altijd even goed zichtbaar. Vooral als hij droog staat ben je er voorbij voor je het beseft en veel is er niet aan te zien. Pas als er water in staat valt hij beter op en komt de verbeelding ook makkelijker op gang.

De zon laat zich zien en verwarmt de buitentemperatuur naar unieke hoogte voor deze tijd van het jaar. We bereiken de eerste rust waar Jenny, Carin en Jos staan te wachten op Ad uhh die zit op het gemak of op z'n gemak. Ik complimenteer Carin met haar kledingkeuze (W2G shirt) en vervolgens stapten wij samen met dit groepje op. Ondanks de goede sfeer gebeurt er iets unieks mi querido neemt de benen en lost van de groep blijkbaar wil ze wat laten zien en ik ga met haar mee. Ons tempo is goed en de afstand met de St. Jansstappers wordt snel groter. We blijven in de bossen stappen, maar de paden zijn goed hard en zo bereiken we Lichtaart. We weten dat het groepje van Jenny alles zal doen om ons bij te halen voor de rust en dus doen wij er alles aan om voor te blijven. Met enkele honderden meters tussenruimte bereiken we de rust en we moeten er met z'n allen hartelijk om lachen. Jenny had het plannetje van mi querido al door, maar had niet verwacht dat we het zouden redden.

Enkel een sanitaire stop en dan gaan we weer op pad. En wat voor een pad. Na wat klimmetjes en een holle weg mogen we een lang hoog pad volgen

wat er vandaag mooi bij ligt. Later horen we dat Jos hier gevallen is, gelukkig niets beschadigd, enkel zijn trots. We genieten volop van deze tocht en wie weet wat men nog in petto heeft voor ons.

De ondergrond verandert regelmatig van hard naar zacht en van asfalt naar los zand, de scenerie is prachtig en natuurlijk maakt het zonnetje deze tocht helemaal af. Al snel zijn we weer terug bij de rust en we gaan nu voor een kleine versnapering moeten de energie aanvullen. De weg terug naar Kasterlee is super mooi, er wordt goed gebruik gemaakt van deze prachtige omgeving. Via de Goorkes naderen we Kasterlee en ook weer de oversteek van de ringweg over de nieuwe tunnel, terug richting het MPI.

Goed en wel terug gaan we voor een beloning. Vandaag een Witte Madam, maar helaas, mijn beloning wordt opgehouden door "de voorloper" Hugo ... hallo zo wordt die Madam warm. Hugo komt er even gezellig bij zitten en ook Man met Hond zien we binnenkomen. Mi querido gaat voor de pannenkoeken en natuurlijk moet ook mijn energievoorraad aangevuld worden. Okay, nog een ECHTE beloning en dan vertrekken we na een supermooie tocht richting de grens.

Ook vandaag een mooie tocht, goed gepijld en natuurlijk optimaal gebruik gemaakt van de bosrijke omgeving van Kasterlee. Goede rustplaatsen en de pannenkoeken daar komen we weer voor terug.

-Jan Kampman-

De Vier Quellen Weg (4)

Ondanks mijn blessure wandel ik nog steeds, zij het alleen korte afstanden. In plaats van bij de pakken neer te zitten, probeer ik te genieten van wat nog wel kan. Volgend jaar staat Nieuw-Zeeland op het programma en als training loop ik met rugzak de Vier Quellen Weg in Zwitserland. Dit pad loopt van de Oberalppas langs de bron van vier grote rivieren en eindigt bij de Rhône-gletsjer. Dit is deel 4.

Dag 4 Piansecco hut – Oberwald 23 km

Na een snel ontbijt jeuken mijn voeten en ben ik weer als eerste op pad. Een stralende zon, die de bergtoppen doet oplichten, en een strakblauwe lucht lokken me in rap tempo naar buiten.

Het pad is redelijk vlak, maar langzaam stijg ik weer tot boven de boomgrens. Bleke toppen torenen boven me uit, hier en daar nog een laagje sneeuw. Langs het pad blijft de omgeving heerlijk groen, met kleine struiken en bosbessen. Veel beekjes stromen pal langs of rond mijn voeten. Alleen die hoogspanningslijnen blijven een litteken in het verder ongeschonden landschap. In Nederland vind ik ze niet zo hinderlijk, maar juist omdat het landschap hier zo mooi is, is het contrast veel groter. Ik passeer een paar stille meertjes en een bunker en nieuwsgierig kijk ik even naar binnen. Er is niet veel te zien, behalve een vervallen ruimte. Vanaf de berg zie ik aan de overkant besneeuw-

de toppen en een klein gebouwtje. Het restaurant dat in het gidsje beschreven staat of een hydro-elektrisch iets bij de bron van de Ticino? Ik verwacht en hoop dat we die kant op gaan, ondanks het enorme hoogteverschil.

Na een tijdje daal ik af naar een weg, waar ik via een tunneltje onderdoor loop. Aan de andere kant loop ik langs

de vangrail naar een vallei vol bulten. Hoe zou het landschap zich zo gevormd kunnen hebben? Stenen bedekt met aarde? Er staat een wegwijzer die me in verwarring brengt. Het hoogste punt vandaag is de Nufenen pas en die staat duidelijk aangegeven. De sticker van de Vier Quellen Weg is verwijderd, maar het is niet moeilijk te raden welk bordje dat is: de enige zonder bestemming erop. En toch twijfel ik. Misschien omdat ik te snel beslis richting de Nufenen pas te trekken.

Er knaagt iets. Ga ik wel goed? Ik pak het gidsje erbij en dat verhoogt de verwarring alleen maar meer. Zowel de kaart als de routebeschrijving lijken niet te kloppen met het pad dat ik volg. Ik loop parallel aan de weg, terwijl ik er vanaf zou moeten gaan. In de beschrijving staat: 'een bergpad draait links omhoog naar de Capanna Grono Gries. Neem het pad naar de pas'. Eh... welke pas, de Gries pas of de Nufenen pas? Ik kan niet wachten tot iemand anders een besluit voor me neemt. Ik moet iets doen, of het nu goed of fout is. Ik besluit alsnog naar de Nufenen pas te

gaan. In het ergste geval snij ik een stukje van de route af. Uiteindelijk moet ik daar naartoe, of ik nu wel of niet langs de bron van de Ticino kom. Terwijl de wanden van de vallei elkaar naderen en me verder insluiten, klim ik over de bulten. Een aantrekkelijk landschap, met achter elke bocht een verrassing. Tussen de rotsen scharrelen marmotten. Jonkies, schat ik, als ik ze vergelijk met het zwaarlijvige exemplaar bij San Gottardo. Deze hebben meer weg van een otter (alsof ik ooit een otter heb gezien!), slanker dan ik verwachtte. Bij mijn nadering verdwijnen ze in hun holen onder de rotsen. Kort daarop krijg ik gelukkig de bevestiging dat ik goed zit.

Bij het punt waar twee watervallen zich samenvoegen tot één stroom, staat de steen die de bron van de Ticino markeert. Van hier stroomt de rivier naar Italië en komt uit in de Adriatische zee. Vandaar dat ik er nog nooit van had gehoord.

En dan sta je onderaan een heuvel, zoals je de afgelopen dagen wel vaker hebt gestaan. En ondanks de oefening zegt je lijf: 'nu even niet'. Maar je zet door, stap voor stap. De grond is ongelijk. Er zijn rotsen. Elke stap is een daad. Je kunt de top niet zien, het pad zigzagt en draait en achter elk topje is weer een nieuwe hoogte die beklommen moet worden. Je zweet. Je longen zuigen lucht naar binnen, je hart klopt. En dan vlakt het af. Je ziet een meertje. Een wegwijzer die wijst naar... de bushalte even verderop.

Gelukkig is de weg, de bushalte en het restaurant wat daar moet zijn van hieruit niet te zien. In dit kleine paradijsje laat ik me op een paar stenen zakken en open het blikje mais dat ik al de hele week meesjouw. Daar heb ik nu echt trek in. Cor en Mark komen me achterop, maar kiezen wel voor de luxe van het restaurant en verdwijnen weer over de heuvel. Zoals het hoort plet ik het blikje met mijn schoen tegen een rots

en stop het weer terug in mijn tas mee de berg af, om het landschap net zo puur achter te laten als ik het vond. Ik verlaat mijn schuilplek en kijk uit over een diepe vallei, omringd door groene bergen. Zonder sneeuw zou ik ze bijna heuvels noemen. Wat een maffe toerist ben ik. Het toont aan hoe snel je gewend kunt raken aan de meest indrukwekkende pracht om je heen, altijd hongerig naar meer, mooier, hoger.

Ik daal af, langs de met een dun laagje ijs bedekte plantjes. Uiteindelijk kom ik uit in een bocht van een weg, die ik met mijn ogen door het hele dal kan volgen. Een zijweg loopt naar de Griesdam en hoewel die alleen bedoeld is voor bestemmingsverkeer, is er wel een kleine parkeerplaats met een tiental auto's van wandelaars en mountainbikers die hier hun tocht zijn gestart. Na een bocht moet ik uitwijken: een deel van de linkse rotswand is naar beneden gekomen. Enorme brokken steen liggen tot aan de middenstreep, klompen besneeuwd gras eronder.

Vlak voor de dam staat de volgende wegwijzer en hier aarzel ik weer. Dit keer niet omdat ik twijfel over welke kant ik uit moet. Er staat een grote groep mensen en ezels op de weg en uit het dal komen er nog meer omhoog over het smalle pad. De ezels zijn bekleed met belletjes die vrolijk tinkelen en dragen een tonnetje op hun rug. De groep loopt ongetwijfeld de Sbrinz Trail, een route waarover al sinds de late Middeleeuwen Sbrinz, een harde kaas, wordt vervoerd over de Griess pas naar Domodossola. Ik wacht tot de grootste groep boven is en daal dan af naar waar zij vandaan komen. Voor de laatkomers doe ik graag een stapje opzij. Naar boven is tenslotte lastiger dan naar beneden en als zij uit het dorp Ulrichen komen, hebben ze er al dik een kilometer klimmen opzitten. Na deel voor mij is wel dat ik nu moet oppassen voor de verse vlaaien die de ezels hebben laten vallen.

Ik kom uit bij de weg, die ik oversteek, om er een paar draaien later weer op

uit te komen. Ik ben nu echt uit de wildernis. Het geluid van auto's mengt zich met dat van klaterend water. Een lijnbus laat bij elke bocht een luchtalarm afgaan om het tegemoetkomende verkeer te waarschuwen voor zijn ruime draaicirkel. Uiteindelijk kom ik uit bij de roodbruine Ladstafelbrug uit 1761 over de Ägenerivier. Dit was een pleisterplaats voor de ezeldrijvers en ook de plek waar ze belasting afdroegen. Ladstafel heeft zijn oorsprong in de Duitse woorden voor in- en uitladen. Terwijl ik afdal langs de met struiken begroeide oever, bepeins ik het verschil tussen historisch en oud.

Als ik een alpenweide bereik waar de struiken wijken, loop ik naar de rivier voor een rustpauze. Zittend op een rots trek ik mijn schoenen en sokken uit en dip mijn voeten in het bergwater. Ik houd het maar een paar seconden achtereen vol, want het water is zo koud dat het zeer doet. Tegelijk breng ik op andere delen van mijn lichaam een flinke laag zonnebrandolie aan, want de zon brandt best. Als ik terugloop naar het pad, zie ik marmottenholen, maar de dieren laten zich niet zien. Ik steek weer een weg over en krijg dan gras onder mijn voeten, heerlijk. Er zitten enorm veel sprinkhanen in, in allerlei kleuren en groottes. Ze springen voor mijn voeten weg, maar soms de ver-

keerde kant op en buitelen dan na een kopstoot tegen mijn broekspijpen terug het gras in. Ook talloze vlindertjes fladderen om mijn voeten, blauw en paars. Na een onverwachte klimmetje kom ik uit bij een wiebelbrug over de rivier die vrolijk veert als ik er overheen stamp. Ik kom in een heerlijk dennenbos en merk amper nog iets van de weg die zich nu ergens boven me bevindt. Fijn, ik heb al zolang geen echte bomen meer gezien, niet die heerlijke dennengeur geroken. Na een houten brug waar de rivier en ik afscheid van elkaar nemen, bereik ik de rand van het dorp Ulrich. Het is me niet helemaal duidelijk hoe ik verder moet.

De routebeschrijving is niet duidelijk en op de wegwijzer ontbreekt pad nr 49, de Vier Quellen Weg. Uiteindelijk loop ik de wegwijzer iets voorbij en zie ik dat er op de achterkant een sticker 49 zit. Die biedt nog steeds geen duidelijkheid, want hij wijst richting de kloof waarin de rivier stroomt en daar kan ik geen pad ontdekken. Ik volg de weg naar beneden en kom aan de rand van het dorp terecht. Daar staan drie typische huizen, althans de gids beweert dat het huizen zijn van de Walser, een etnische groep die hier ooit is neergestreken. De hutten van donker hout lijken eerder voorraadschuren, met op de begane grond misschien een stal voor het vee en een trapje naar de eerste verdieping

om het hooi op te slaan. Een huis heeft ramen en dat hebben deze houten gebouwen niet, of er moeten achter die luiken ramen verborgen zitten. Ik kan me niet voorstellen dat die gesloten planken buitenkant een comfortabele binnenkant verbergt. Hoewel er een tankstation is, is Ulrichen toch een gehucht en na nog weer een paar Walser huizen gepasseerd te hebben, loop ik er zo weer uit. Een grindpad voert me naar de Rhône, die in deze vallei Rotten heet. Was het bergwater tot nu toe glashelder, deze stroom herken ik door zijn melkwitte kleur onmiddellijk als gletsjerwater.

De weg is nu volkomen vlak en ik loop vlot door. Bij een wegwijzer kan ik kiezen tussen de woudweg naar Oberwald en de rivier, maar omdat ik mijn voeten al begin te voelen, kies ik lui voor het vlakke pad langs het water. Gelukkig verschijnt Obergesteln al snel in zicht. Dit is een van de weinige Zwitserse dorpen vrijwel zonder houten huizen. De reden zijn twee branden in 1806 en 1868, waarbij alle huizen behalve de bakkerij in vlammen opgingen. Daarna werd de dorpelingen opgedragen hun huizen te herbouwen in steen. Ik bewonder het dorp uit de verte en volg de rivier langs de golfbaan. Aan de overkant tuft de Gletjerexpress voorbij, een rode Dieseltrein waarvan de 1e klas ramen heeft die zich tot het dak uitstrekken.

Vlak voor Oberwald verlaat het pad de Rotten en even later draai ik weer om mijn koers richting het dorp te verleggen. Ik loop recht op de huizen af en door het open veld lijkt de weg langer dan ik had verwacht. Gelukkig heeft het dorp maar twee straten en loop ik meteen tegen mijn hotel aan.

*-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)*

Noordkaap-Gällivare / Gällivare-Östersund (10)

Dinsdag 3 september Norr-Greningen - Lit

Om 5 uur wordt er al gerommeld in de keuken en daar word ik wakker van. Het is wel erg vroeg om op te staan, om 05:45 uur ga ik naar beneden. Daar zit de oudere man aan de keukentafel zijn geweer na te kijken. Hij heeft er blijkbaar weer zin in om nog een eland te schieten, ze hebben een quotum toegewezen gekregen en ze mogen er nog 1 schieten deze week. Ze hebben besloten om niet zo vroeg te gaan als gisteren de bedoeling was, dus we hebben de tijd. Rustig ontbijten en een praatje maken over de jacht. De zoon komt om 06:15 uur aan tafel en geeft me een briefje met een adres erop. Dat adres is van zijn vader met een telefoonnummer erbij; dat moet ik volgend jaar bellen als ik weer terugkom in Zweden voor de volgende etappe. Hij woont

Ik kom in het dorpje Norr-Greningen, misschien wonen hier wel oud-Groningers. Bij een van de huizen klop ik aan en er komt een oude man aan de deur. Hij zegt dat ik binnen moet komen, maar ik ben helemaal nat. Ook zijn zoon nodigt me uit om binnen te komen en mijn kleren te drogen bij de houtkachel. Na dit aandringen accepteer ik de uitnodiging en in de keuken komen we tot een goed gesprek. Dit is hun zomerhuis en zij zijn hier om te jagen op elanden. Ze hebben er vandaag 1 geschoten met een geslacht gewicht van 220 kg en die hangt nu in een koelcel in Östersund. Ze willen dat ik vannacht blijf logeren, in een gewoon bed. We moeten wel de volgende ochtend om half zeven weer afscheid nemen omdat ze dan weer gaan jagen. Ik accepteer hun aanbod. Van betalen willen ze niet horen. Maar ik geef ze toch een vergoeding, die ze aannemen. Ik krijg een kamer van de zoon. Die blijkt 31 jaar te zijn. De vader blijkt al 87 jaar te zijn en hij jaagt al 70 jaar op elanden. Nadat ik droge kleren aan heb getrokken, gaan we in de woonkamer zitten. Daar blijven we nog enkele uren lekker zitten kletsen met z'n drieën. Om 21:00 uur ga ik naar bed, want ik moet morgen vroeg op.

eigenlijk in Östersund en wil me komen ophalen op het vliegveld bij Östersund als ik daar geland ben (hij is dan wel 88 jaar). Ik beloof dat en ik ga naar boven om in te pakken. Als ik weer onder ben, worden mijn wandelschoenen van de schouw gepakt. De schoenen zijn weer eens kurkdroog, dus ik kan compleet droog beginnen. Om 06:45 uur neem ik afscheid van hen (een lot uit de loterij!), bedank hen hartelijk en ga op weg naar Lit.

Ik kan rechtdoor lopen over de doorgaande weg of ik kan ook weer afdraaien en ga dan over een binnenweg richting Lit. Het is me gisteren goed beval-

len, dus draai linksaf naar Sür-Greningen. Deze weg is redelijk begaanbaar omdat er verschillende boerderijen in het dorpje staan. Ik moet de kaart wel goed lezen, omdat er verschillende weggetjes lopen en bijna alle weggetjes zijn doodlopend. Ik loop 1 keer verkeerd en moet een stuk teruglopen, maar ik heb de tijd, het is nog vroeg. Ik loop door het dorpje heen en ik vind dat er best veel beweging is. Ik moet een weg volgen die veel draait en keert en er is veel verkeer; er zijn veel auto's met 1 man erin en ze rijden me allemaal voorbij, weinig tegemoet komend verkeer. Ik vermoed dat zij ook gaan jagen.

Na een paar uur kom ik weer op een doorgaande weg en die is erg hult en bult. Ik kom door dorpjes waar alleen een paar grote boerderijen staan. Er staan op verschillende plaatsen langs de weg een aantal auto's die me een paar uur eerder voorbij zijn gereden. Ze zullen wel ergens aan het jagen zijn. Om 11:00 uur kom ik in het dorp Nyby. Hier kruis ik de weg die van Norr-Greningen naar Lit loopt. Er is nog 20 km te gaan tot Lit. Dat betekent wederom weer een dag met 40 wandelkilometers. Maar ja, het is nog steeds vroeg.

De weg naar Lit opgelopen. Het is een brede, nieuwe weg en redelijk vlak. De

weg loopt vlak langs een grote rivier en de omgeving heeft steeds meer een open karakter: meer landbouw en minder bossen. Eigenlijk wel veel gepauzeerd, want er is tijd genoeg, het is weer mooi wandelweer en ik wil niet te vroeg aankomen op de camping.

Om 15:00 uur kom ik in de buurt van de E45. Hier is wel veel verkeer t.o.v. het verkeer dat ik gewend was in het noorden. Ik moet toch over de E45 lopen want de camping ligt vast aan de E45.

Na een kleine kilometer ben ik bij de camping en loop het terrein op. Er is weinig beweging, maar er staat een bord dat de camping open is. De receptie is open, het blijkt dat dit de laatste week is dat ze open zijn, want het seizoen is eigenlijk voorbij en ze zijn aan het opruimen. De prijzen zijn verlaagd en in de campingwinkel is alles 50% afgeprijsd. Ik pak maar de 6-persoonsbungalow en graai in de winkel, het is tenslotte eigenlijk de laatste wandelavond dit jaar. De bungalow is groot genoeg voor mij, ik krijg geen ruzie met mezelf. Lekker uitrusten en lekker snoepen, nu mag het nog, over een paar dagen ben ik weer thuis, in het oude ritme.

Woensdag 4 september

Lit - Östersund

Vandaag de laatste dag, minder dan 25 km te gaan. Tijd genoeg, dus pas om 10:00 uur de sleutel van mijn huisje ingeleverd en weer terug naar de E45. Het is erg druk maar de weg is iets bre-

der zodat ik niet echt over de rijbaan hoeft te lopen. Het is wederom lekker wandelweer, een graadje of 17 en half bewolkt. Rustig aan, veel pauzes, bijna in elk bushokje even gaan zitten. Het gebied is steeds meer open, steeds meer grote boerderijen en verschillende boeren zijn nog gras aan het maaien.

Het laatste dorpje dat ik passeer heeft een toepasselijke naam namelijk By(e). Tegen 14:00 uur arriveer ik bij Östersund. Rechts gaat de snelweg E14 naar

Noorwegen en linksaf gaat de weg over naar een snelweg samen met de E14 en daar mag je niet meer lopen of fietsen over de E45. Ik loop rechtdoor en loop langs de Jämtkraft Arena (de Zweedse evenknie van de Amsterdamse Arena). Er hangen allemaal vlaggen langs de weg met het embleem van Östersund en een dier erop. Het blijkt dat er in het meer bij de stad ook een monster zit, volgens een legende (zoals in Loch Ness).

Een uurtje later arriveer ik in het centrum en loop ik naar het informatiecentrum. Daar vraag ik naar een geschikt hotel en vraag meteen of er problemen zijn met het vliegverkeer omdat Obama in Zweden is en morgen weer vertrekt. Er is nergens bekend dat er iets veranderd is en ik neem een wandelkaart mee van de stad. Keuze genoeg in hotels en ik besluit naar hotel Emma te gaan. Dat zou een klein familiehotel zijn. Daar binnengelopen en ingecheckt nadat ik mijn verhaal heb gedaan. De bazin tilt mijn rugzak op, maar die is voor haar te zwaar. Incredible what you're doing. Ik ga naar mijn kamer op de 4e etage met de lift! Eindelijk klaar. Lekker douchen en op bed liggen. Na een uurtje ga ik de stad in om te eten en nog wat boodschappen te doen. Ik koop vooral een grote zak chips en een Magnum-ijsco als cadeau voor de prestatie die ik geleverd heb. Ik heb 760 km gelopen in 22 dagen met een rugzak van >17 kg. Ik heb weinig last gehad van mijn lichaam, enkel een paar blaren, vooral de laatste dagen met mijn natte voeten.

Donderdag 5 september

Östersund - Stockholm - Amsterdam - Sint Oedenrode

Dit is de reisdag naar huis, Mijn vliegtuig vertrekt pas om 12:40 uur naar Stockholm. Dat zijn de dagen waar ik een hekel aan heb, want het is meer wachten dan reizen.

Ik ga toch redelijk vroeg ontbijten, om 08:30 uur ga ik naar beneden. Ik word goedemorgen gewenst in het Zweeds, maar ja, ik ben een buitenlander. Please English. Are you the guy who is walking to home? Ja, dat ben ik. De bazin heeft gisteren het personeel gebeld, dat er een Nederlander in het hotel is, die te voet is, met een rugzak die niet te tillen is. Er wordt tegen iedereen verteld wie ik ben en sommigen reageren niet, maar anderen komen me voor mijn gevoel helemaal uithoren. Wel lekker ontbijt en na een uur toch uitgecheckt; ik krijg te horen dat ik volgend jaar weer welkom ben, als ik terugkom om de reis voort te zetten.

Het is nog vroeg, maar om uren op mijn kamer te blijven zitten, daar heb ik geen zin in. Ik loop naar het busstation 10 minuten verderop, daar kan ik de flybuss pakken naar het vliegveld. Maar er komt geen flybuss. Even navgevraagd aan een buschauffeur, het blijkt dat een uur voor de vlucht de flybuss pas hier vertrekt, dus moet ik bijna 2 uur wachten. Dat duurt echt lang, maar ik heb geen zin meer om zelf naar het vliegveld te lopen, bovendien dat is 15 km verderop. Om 11:45 uur eindelijk de bus en na 25 minuten komen we aan op het vliegveld. Daar moet je je eigen bagage inchecken, nooit gedaan dus hulp gevraagd en ik word netjes geholpen door een medepassagier. 20 minuten voor vertrek ben ik klaar om in het vliegtuig in te stappen, maar helaas we hebben 5 kwartier vertraging, vanwege PRESIDENT OBAMA. Het vliegveld is bijna compleet gesloten in Stockholm omdat hij wil vertrekken naar Rusland. Om 14:00 uur kunnen we eindelijk vertrekken uit Östersund en een uurtje later landen we op vliegveld Arlanda bij Stockholm. Mijn vlucht terug naar Schiphol vertrekt

om 16:30 uur, dus ik hoef nu niet meer zo lang te wachten. Ik moet wel naar het internationale gedeelte van het vliegveld en dat is wel een kwartiertje lopen, maar ja, zonder bagage. Onderweg iets gegeten en ik zie dat ik nog een uur heb. Als ik bij de vertrekbalie aankom waar ik moet inchecken, wordt er flink gemopperd, ook in het Nederlands, want het vliegtuig naar Schiphol heeft ook al vertraging, het vertrekt pas om 17:45 uur, vanwege Obama. Het vliegtuig gaat op en neer en mocht vanmorgen niet op tijd vertrekken vanwege de veiligheidsmaatregelen en komt nu te laat terug. Dus maar weer wachten.

Tijdens de vlucht heb ik wel een compensatie. Ik zit aan het raam en het is kraakhelder. Ik kan alles onderweg zien en gok constant waar we overheen vliegen. Je kunt wel zien, wanneer je boven Nederland vliegt, alles is recht en veel rechte sloten. Alles is goed gegaan, maar ik moet nog wel naar huis. Even naar huis gebeld dat geland ben en alles goed komt. Daarna bagage (rugzak) oppikken en naar de treinen. Binnen 10 minuten zit ik al in de intercity naar Eindhoven, zonder overstap. Wat meteen opvalt is dat iedereen in de trein met zichzelf bezig is, maar vooral met smartphone, notebook, laptop of tablet. Er wordt niets gezegd tegen elkaar; wat verandert de wereld toch snel, dit is niet mijn wereldje.

Om 21:05 uur kom ik aan in Eindhoven en nu wachten op een bus naar Rooi. Om 21:35 uur eindelijk de bus naar Den Bosch en iets na tien kan ik eindelijk de laatste 3 km naar huis lopen. De

eerste keer in het donker lopen en wat is het warm. Net voordat ik thuis ben word ik bijna omvergereden door de buurvrouw die met de fiets van het tennissen komt. Toch heel aangekomen thuis om 22:45 uur.

*-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)*

Van de redactie

Nadat Peter van Beljouw dit wandelavontuur, zoals we reeds konden lezen in de voorgaande 10 edities, tot een goed eind had gebracht, besloot hij om in 2014 twee keer naar het noorden af te reizen om daar zijn voettocht naar het zuiden voort te zetten.

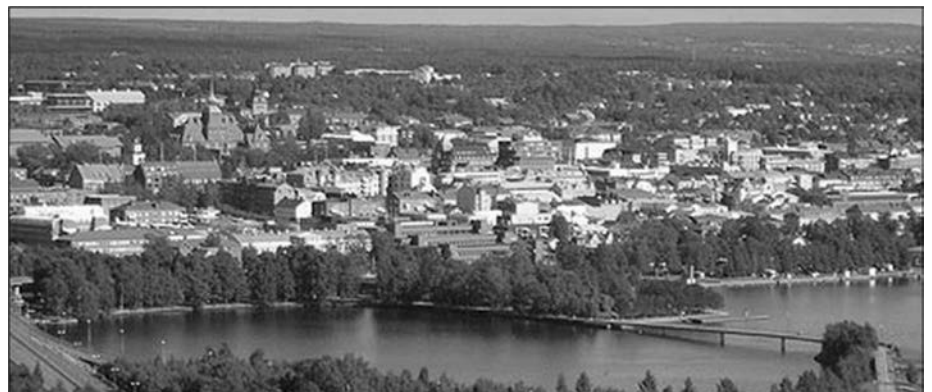
In de eerste periode tussen 19 mei en 4 juni wandelde Peter van Östersund naar Borlange.

De tweede periode verliep tussen 26 augustus en 9 september en in die tijd voltooide hij de afstand tussen Borlange en Vagärda.

Beide afstanden heeft Peter reeds in een reisverslag vastgelegd en aan de redactie van OLATNieuws ter beschikking gesteld. Hij heeft zijn verhaal heren der benadrukt met foto's.

Ook voor het jaar 2015 heeft Peter weer plannen om de voetreis naar het zuiden verder te voltooien.

OLATNieuws zal het verhaal in de komende edities verder in woord en beeld publiceren.

OVERNACHTING VIERDAAGSE NIJMEGEN

OOK IN 2015 KUNT U BIJ OLAT OVERNACHTEN IN DE GANZENHEUVEL

Normale verblijftijd

maandag 20 juli 09.00 uur t/m vrijdag 24 juli uiterlijk 22.00 uur.

Ook kunt u tegen extra betaling al terecht vanaf
zondag 19 juli 16.00 uur of uw verblijfstijd verlengen tot
zaterdagmorgen 10.00 uur.

Inschrijfformulier en prijzen komen eerdaags beschikbaar.

Zie daarvoor onze website www.olat.nl

Inlichtingen: overnachting4daagse@olat.nl

GROOT-BRITANNIË

Hadrians Wall, Engeland

IERLAND

Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA

GR 221

SPANJE

Camino de Santiago (2015)
St. Jean Pied de Port - Leon -
Santiago de Compostela

FRANKRIJK

4daagse van Chantonnay

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN

3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË

IML-tocht Int. Heritage Walk en
rondreis Java en Bali

CHINA - IML

Beijing Int. Mountain Walking Festival

KOREA - JAPAN - TAIWAN

IML-walks
Int. Walking Festival Wonju - Zuid-Korea
3-daagse Higashimatsuyama - Japan
Int. Happiness 2 days Marching - Taiwan

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË

Zuidereiland - Stewart Island - Milford -
Keplertrack - Abel Tasmanpark - Noordereiland - Blue Mountains - IML-tochten Rotorua en Canberra

THAILAND

Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

LITOUWEN

Wandelfestival IML-kandidaat

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806

DECATHLON

BEST

SPORT FOR ALL | ALL FOR SPORT

 WWW.DECATHLON.NL

HELEMAAL KLAAR VOOR HET WINTERSEIZOEN

Decathlon Best, NCB-weg 14 • 5681RH Best • Tel.: +31 499 365 080

ma - do 9:30u - 20:00u. vr 9:30u - 21:00u. za 9:30u - 18:00u. zo 12:00u - 17:00u.